HERÄÄ SUOMI

SUOMEN KANSAN JÄRJESTÖN PÄÄ-ÄÄNENKANNATTAJA

Torstaina, joulukuun 21 pnä | PÄÄTOIMITTAJA ARVI KALSTA | V. 1933 ▪ No 28

Suomen Pankin diskonton alentaminen ei vaikuttane yksityispankkiemme korkopolitiikkaan!

"Meidän tulee ennenkaikkea ansaita rahoja ulkomailta, voidaksemme sieltäkin ostaa."

Vientiteollisuutta on tuettava valuttakurssin avulla; muille riittäköön, että kurssi pidetään tasaisena!

Tämän kuukauden 16-na p:nä julkaisi »Hufvudstadsbladet» pääkirjoituksen otsikolla »Billigare pengar» (Huokeampaa rahaa), jossa lausutaan toiveita rahankoron alentamisesta. Joku päivä tämän jälkeen alensi Suomen Pankki diskontonsa ½ %-lla, s.o. 5 %:sta 4½ %:iin.

Herää Suomen toimitus on tämän johdosta kääntynyt erinäisten pankkimiesten ja talousmiesten puoleen, kysyen heidän mielipiteitään k.o. kirjoituksen sekä valtiopankin diskonton alentamisen johdosta.

Pankkimiesten taholta viitattiin siihen, että

jo ennen Suomen Pankin diskonton alentamista oli yksityispankkien taholla päätetty alentaa talletuskorkoa puolella prosentilla, ja antolainauskorkoja vastaavasti,

alkaen 1. 1. 1934. Tämä ajankohta on valittu sentähden, että se on säästöpankeille teknillisistä syistä mukavampi. Yksityispankkien koroista päättää korkolautakunta, jossa ovat edustettuina myöskin säästöpankit ja osuusliikkeiden luottolaitokset, minkätähden on usein vaikeata päästä, yksimielisyyteen.

Ei katsottu luultavaksi, että yksityispankit nyt ryhtyisivät mihinkään yllämainittua suurempaan koronalennukseen,

paitsi joskus tulevaisuudessa, siinä tapauksessa, että suhdanne edelleenkin kehittyisi erittäin myönteiseen suuntaan.

Kysymykseemme, tekeekö nykyinen rahojen runsaus pankeille mahdolliseksi tehdä jotakin työttömyyden lieventämisen ja palkkojen nostamisen puolesta, saimme eri tahoilta hieman erilaisia vastauksia. Erään suurpankin edustaja lausui, etteivät pankit sellaisinaan voi siihen suuntaan vaikuttaa, mutta oli melko toivehikas siinä mielessä, että vientiteollisuuden elpyminen tulee johtamaan rahojen runsaampaan leviämiseen maalaisväestön keskuuteen, josta seuraa ostokyvyn nouseminen, mikä taas on omiaan helpoittamaan kotimarkkinateollisuuden asemaa. Toinen suurpankki ei katsonut rahan runsautta olevan vielä suurestikaan havaittavissa, koska huomattavat määrät ovat kiinteimistöihin kiinnitetyt, joista ne eivät helposti vapaudu muuilla tavalla kuin siirtämällä ne muitten kuin yksityispankkien huoltoon. Ainoastaan tällaisessa tapauksessa voisi ehkä käydä mahdolliseksi lisätä luotonantoa muita tarkoituksia varten,

ja tällöinkin tuskinpa suuremmassa määrässä maataloudelle, koska pankkien tulee vaatia riittäviä vekuuksia, mutta maanviljelys on nyt jo suurilla kiinnityksillä rasitettu.

Erään kolmannen suurpankin edustaja ei olettanut koronalennuksen suuresti vaikuttavan palkkoihin. Hänen mielestään ei korkokanta, vaan puunjalostusteollisuutemme tuotteiden hinnat ulkomaan markkinoilla, ovat määräävänä tekijänä tässä suhteessa.

Työttömyyttä hänen mielestään ei muuten juuri maassamme enään ole, paitsi rakennusalalla kaupungeissa;

maaseudulla on vientiteollisuudella nyt jo vaikeuksiakin saada tarpeeksi työlaisiä metsätöihin, varsinkin Itä-Suomessa. (Entäs tuolla Pohjanmaalla, jossa eräs kuntakin on asettunut puoltamaan lakkolaisia? — (Toim. huom.).

Yhdessä suhteessa olivat taas pankkimiehemme suorastaan liikuttavan yksimielisiä: nimittäin että meidän maamme tien »parempiin aikoihin» tulee kulkea nimenomaan juuri vientiteollisuutemme edelleen vaurastumisen kautta. Tämän huomasimme, kun koskettelimme kysymystä, onko nykyinen rahojen runsaus omiaan vaikuttamaan Suomen markan ulkomaan kurssin noterauksiin ja huomautimme että monet elinkeinonhaarat valittavat tuntevansa tulleen asetetuiksi lapsipuolen asemaan vientiteollisuuteemme verrattuna. Tähän vastattiin, että muille riittää, kun kurssi pidetään tasaisena. Sanottiinpa myöskin, että jos kurssi korotettaisiin, niin vientiteollisuutemme ei enään voisi myydä, s.o. saada tavaraansa kaupaksi. (Merkitseekö tämä siis että vientiteollisuudella ei ole **mitään muuta** voittoa, kuin tuo kurssivoitto?) Kun vientiteollisuus hankkii meille rahaa ulkomailta ja jakaaa ne kansan keskuuteen, niin kansa voi jotakin ostaa ulkomailta; jos kurssi koroitettaisiin, niin koituisi tämä vientiteollisuudellemme vahingoksi, mutta toisia se ei auttaisi. (?!) Puutavaran hinnat ovat nousseet, selluloosa on jäänyt noin ennalleen ja paperin hinnat ovat heikot. Ainoastaan siinä tapauksessa, että punta laskisi, niin että kaikkien vientitavaroittemme hinnat nousisivat, taikka jos nämä viimemainitut muista syistä kaikki kerrallaan edelleen paranisivat, silloin voitaisiin ajatella kurssin parantamista.

Säästöpankkiliikettä edustavalla taholla

(Jatk. siv. 2)

SOSIALIDEMOKRAATTI lukijoitaan „valistamassa".

Miten kauan työmiestä voidaan pettää?

T.k. 17 p:nä kirjoitti Sosialidemokraatti selostuksen professori Guido Bortoletton esitelmästä, joka oli pidetty Berlinissä ja joka käsitteli Italian työasetusta. Sosialidemokraatti selostaa esitelmää »Angriff»in perustalla.

Esitelmässä tehtiin selkoa Italian korporatioiden (ammattikuntien) muodostamisesta, josta esitelmöitsijä mainitsee m.m.:

»Korporatiot saavat uuden lain nojalla laajan liikuntavapauden. *Ne saavat solmia sitovia kollektiivisopimuksia. Siis sopimuksia, joita kapitalistit demokraattisissa maissa yleensä vastustavat ja vihaavat.* Riitaisuuksien ratkaisemiseksi on olemassa *työoikeus*, joka nyt siis ratkaisee selkkaukset niiden oltua *ennen luokkataistelun esineinä.* Korporatiot saavat myöskin *määritellä lähemmät työehdot.*»

Vähän myöhempänä kirjoittaa lehti esitelmöitsijän puhuneen, että

»Fascistinen valtio ei ole mikään talousvaltio, mutta *se sekaantuu taloudellisiin tapahtumiin, kun yksityisaloite puuttuu taikka on riittämätön.* Korporativismi merkitsee siis *kurissa pidettyä ja valtion kontrollin alaista taloutta.*»

Näistä kahdesta lainauksesta jo näkyy, että Italia siirtyy aivan uuteen elämään korporatioiden (ammattikuntien) pohjalle, jolloin samalla syntyy n.k. työoikeus ratkomaan riitaisuuksia taloudellisella alalla ja kansakunnan talouselämä joutuu valtion kontrollin alaiseksi. Näillä toimenpiteillä voidaan poistaa liberalistis-kapitalistisen järjestelmän suurimmat heikkoudet.

Kaiken tämän jälkeen kirjoittaa sosialidemokraatti omana mielipiteenään:

»Fascismi on kuitenkin ennen kaikkea *rahakapitalistien ja suurtilallisten rajatonta mielivaltaa sekä taloudellisella että poliittisella alalla edustava mahti.*» (Kurs. meidän.)

Näin voi viskoa sumua lukijoittensa silmille vain lehti, joka on vannoutunut palvelemaan kansainvälisen juutalaisen etuja tässä maassa. Se kaikki sopii sosialidemokraatille, mutta outoa on, jos se kelpaa rehelliselle suomalaiselle työmiehelle.

T.k. 18 p:nä kirjoitti Sosialidemokraatti pääkirjoituksen »Fascismi vastatuulessa», jossa se syöttää lukijoilleen suuren joukon valheita Saksasta ja muista maista, missä uudet tuulet puhaltavat ja vanha järjestelmä kansainvälisen juutalaisen synnyttämine liberalistis-kapitalistis-marxilaisine apureineen häviää näyttämöltä. On surkea, että suomalaisen »työväen» lehti tunnustaa niin selvästi palvelevansa kansainvälistä juutalaista.

Nyt, kun kaikkialla ilmestyvät uudet aatteet näyttämölle, kaikissa Europan maissa alkaa entistä terveempi katsantokanta päästä voitolle, josta päivälehtemme joka päivä tekevät selkoa, nyt kehtaa S. Sosialidemokraatti myöskin vastoin omia peitettyyn muotoon laadittuja uutisiaan päättää kirjoituksensa:

»Fascismi alkaa joutua ilmeiseen vastatuuleen monessa maassa, mikä on suurella tyydytyksellä merkittävä.»

„Etistys" yhä vaan taistelee tuulimyllyjä vastaan.

Kivimäki ja Relander olleet Tampereella „hääräämässä".

Tunnemme kaikki tuon kuuluisan tarinan »surullisen hahmon ritarista», Don Quixote'sta, jonka hyvinkin rehellinen ja innokas idealismi saattoi velämään miekkansa erinäisiä »hirviöitä» vastaan, jotka tervein silmin katsottuina osoittautuivat viljaa jauhaviksi laitoksiksi — tuulimyllyiksi.

Uudet tuulet puhaltavat nyt kaikissa maissa. Ne ovat löytäneet ilmaisunsa m.m. »Horst Wessel»-laulun sanoissa: »Tuo hakaristi miljoonille uuden uskon, *on vapaus ja leipää kaikilla.*

Mutta kaikissa maissa löytyy vielä henkilöitä, jotka pitävät kiinni mädän järjestelmän vanhentuneista ihanteista ja ryhtyvät taisteluun niitä uusia aatteita vastaan, jotka tuovat vapautta ja leipää kaikille.

Kaksi nykyisen systeemin huomattavaa edustajaa, herrat Kivimäki ja Relander seuraavat nyt ahkerasti Cervantes'in luoman esikuvan esimerkkiä, yrittäen saada kuuntelijoitaankin näkemään tulevaisuuden suunnassa jotakin hirviötä, niinkuin heidän t.k. 17. pnä Tampereella pidetyistä puheistaan selviää. Emme käy tässä selostamaan noitten puheiden sisältöä; niissä ei tällä kertaa yhtä vähän kuin edellisilläkään kerroilla ollut mitään *uutta.* Jonkun verran ammattiinsa perehtynyt sanomalehtimies voisi kirjoittaa niistä referaatin ilman, että edes on ollut niitä kuuntelemassa.

Toteamme vain, että herra Kivimäen puolue kantaa nimeä, johon sillä ei ole oikeutta. Sellaista puoluetta, joka pitää sokeasti vanhasta kiinni ja yhtä sokeasti torjuu kaikkea uutta on kaiken järjen nimessä kutsuttava *taantumus*- eikä edistyspuolueeksi.

Isänmaallisuus ei kelvannut.

Hiljattain soitimme eräässä liikeasiassa rakennusmestari W. Uddille. Hän kysyi: »mikä on Suomen Kansan Järjestö»? Vastasimme: »se on isänmaallinen järjestö». Silloin hän sanoi: »*siinä tapauksessa* lienee parempi olla siitä syrjässä» — ja löi puhelimen kiinni.

Sellaisellako suhtautumisella isänmaallisuuden aatteeseen rakennusmestari luulee voivansa murtaa kielikysymykseltä sen kärjen?

Uuden suunnan voittokulku

Baltian maissa jatkuu entistä nopeammassa tahdissa.

Liettuassa

siirrytään täydellisesti ja virallisesti fascistiselle kannalle, joka on jo useampia vuosia ollut käytännössä määräämässä maan asioiden hoitoa. **Johtaja-periaate** ja **ammattisääty-periaatteeseen** rakennettu kansanedustusjärjestelmä tulevat ohjaamaan Liettuan tulevia kohtaloita.

Virossa

käy rintamamiesten voitto yhä selvemmäksi. Heidän edustamansa suunnan lähimmät tehtävät ovat puolueiden ja puoluemielen kukistaminen.

Latviassa

on tultu siihen pisteeseen, jossa Viro oli pari kolme kuukautta sitten, jolloin mädän vanhan järjestelmän edustajat kuvittelivat voivansa pakkokeinoilla estää kehityksen kulkua. Jokaiselle, joka vähänkään tuntee nykyajan poliittisen kehityksen luonnetta, ymmärtää, että pakkotoimenpiteet vain jouduttavat uuden suunnan voittoa.

Palaamme pian asiaan. Pian alkaa uuden suunnan nousu täydellä voimalla Suomessakin.

Herää Suomi!

„ESTERIEN" KIRJAT.

Motto.

«Kuitenkin tuo lammas
(tässä tapauksessa eräs
juutalainen) on ehkä Teitä
kaikkia hienompi rotueläin.»
(Ester Ståhlberg).

«Kuinka rakastavatkaan
juutalaiset Estherin kirjaa . . .«
(Martti Luther: Juutalaisista
ja heidän valheistaan).

Juutalaisnainen Esther, Persian kuningatar antoi kostoksi murhata 75,000 persialaista.

Onko Ester Ståhlberg, ent. Suomen lin narouva ottanut elämäntehtäväkseen hävittää rotu- ja kansallistunnon Suomesta?

Lukekaa «Estherin kirja» kokonaisuudessaan! Lukekaa 9 kap. 16 säkeistö mainitusta kirjasta! Pääsette silloin selvyyteen, että Persian Esther-kuningatar oli matalamielinen kostajatar. Hänen vuodattamansa veren muistoksi viettävät juutalaiset vielä tänään juutalaisen Adar kuukauden 14 pnä n.k. «Purimjuhlaa».

Kun Ester Ståhlberg kirjoittaa kirjan «Katso unennäkijä tulee» ja tämä kirja ylistää juutalaisuutta, kieltää kansallistunnon, silloin tekee hän moraalisen rikoksen yhteiskuntaa kohtaan. Jokainen suomalainen pahenee tätä kirjaa lukiessaan. Kirjailijatar koettaa kirjallaan esittää, ehken hänen mielestään ihmisystävällisyyttä, mutta kaikki, mitä hän kirjoittaa, todistaa tietämättömyyttä totuudesta.

Me kysymme vielä kerran: Onko Ester Ståhlberg ottanut elämäntehtäväkseen hävittää rotu- ja kansallistunnon Suomesta.

Me kehoitamme kansalaisia lainaamaan kirjan kirjastosta ja toteamaan sen arvon ja merkityksen. Älkää ostako sitä, sillä se on rahan tuhlausta.

Narinkkajuutalaiset juhlivat ja sivistyneet juutalaiset, rabbiini Federbusch johdossa, valmistautuvat juhlimaan uutta »Purimjuhlaa« Ester Ståhlbergin muistoksi.

Hyvinvointia ei ole annettava lahjaksi, mutta sen saavuttaminen vain työn avulla on helpotettava. Rikastuminen ei ole kiellettävä, mutta sen saavuttaminen vain rahan avulla on vaikeutettava.

VIIKON UUTISIA

Päivälehdistömme uutisosastotkin palvelevat nykyään puoluepäämääriä. Oikea kuva maailman tapahtumista voidaan näin ollen saada ainoastaan seuraamalla kaikkien eri suuntien lehtiä ja lisäksi vielä ulkomaisia lehtiäkin. Tähän on vain harvalla kansalaisella tilaisuus. Me julkaisemme sentähden joka numerossamme lyhyen yhteenvedon viikon tärkeimmistä tapahtumista, jotka on koottu juuri yllämainitulla tavalla.

Kotimaa.

»Hufvudstadsbladet» 19. 12. toteaa, että »luottoarvomme on noussut». — *Syyksi* tähän väitetään k.o. uutisessa, että — Suomen Asuntohypoteekkipankin vaikeuksista ollaan jo pitemmän aikaa oltu Amerikassa selvillä!

卐

Vaasan vakoilujutun päähenkilö, Behm on päässyt pakoon Neuvostolaan. — Todetaan hänen saaneen »varsin perusteellisen vakoilijakasvatuksen». — Nähtävästi myöskin karkaamistaidossa. Minkälaisen koulutuksen ovat E. K:n miehet saaneet karkaamisen ehkäisemistaidossa?

卐

Valtion menoarvion loppusumma v. 1934 on määrätty 3,020,969,200 markaksi. Omaisuusveroa ei korotettu.

Noin 175,000 standardia puutavaraa on myyty ensi vuoden laivaukseen. Puutavaratonniston tarve on lisääntymässä. — Metsätyöläisten palkkatarve on jo hyvinkin kauan ollut lisääntymässä.

卐

»Yksityisyrittelijäin Liitto» on perustettu maahamme. — Runsaimmin edustettuna on tämänkin uuden liiton *johdossa* — rapparien ammattikunta.

卐

Suomen lähettiläs Tukholmassa on katsonut olevansa myöskin kielikysymyksemme lähettiläs sanotussa maassa.

卐

Purjelaiva Plus on tuhoutunut myrskyssä lähellä Marianhaminaa. Kapteeni ja 11 miestä saivat surmansa.

Kauppasopimusneuvottelut ovat alkaneet Suomen ja Puolan, Viron sekä Saksan välillä. — On jo päästy siihen tärkeään tulokseen, että neuvottelijamme »toivovat päästävän hyviin tuloksiin». Näin tiedoittavat päivälehtemme.

Ulkomaat.

Liettua siirtyy virallisesti täysin fascistiselle kannalle. Kansanedustuslaitos järjestetään ammattisäätyperustalle. — Puolassakin pohditaan toimenpiteitä rappeutunutta parlamentarismia vastaan.

卐

Amerikassa muodostettaneen erikoinen Rooseveltin puolue.

卐

Cunard-yhtiö rakentaa 73,000 tonnin suuruisen valtamerilaivan. Cunardin ja White Star'in Atlantin laivastot yhdistettäneen.

卐

Amerikan autoteollisuudessa on voimakas noususuunta. Tuotanto ja menekki ovat nousseet viime vuodesta 45 %. Työhön on otettu 40,000 uutta miestä.

卐

Roosevelt aikoo antaa RFC:lle oikeuden myöntää lainoja pankkien ohitse suoraan teollisuudelle.

O.G.P.U:n (tshekan) päämajan Moskovassa huhutaan palaneen. Neuvostolan viranomaiset ja lehdistö yrittävät pitää asian salassa.

卐

Tk. 15. pnä sai Amerikka periä vain 5 % silloin lankeavasta Euroopan valtioiden velkamäärästä. Ainoastaan Suomi suoritti »sotavelka»-maksunsa 100-prosenttisesti. — Olemme siis taas mainostaneet itseämme juutalaispankkiirien edessä.

卐

Kuolemanrangaistus uhkaa ainakin Saksan valtiopäivätalon murhapolttajaa van der Lubbea.

卐

Tshekkoslovakian presidentti, rapparivelI Masaryk, on »joulupuheessaan »korostanut maailman polttavien kysymyksien olevan enemmän moraalista kuin taloudellista laatua. — Ehdotamme työnjakoa: huolehtikoot kansat omasta taloudestaan ja rapparit omasta moraalistaan.

卐

Espanjan kapina huhutaan kukistetuksi.

卐

Senaattori Thomas ehdottaa, että Yhdysvaltain hallitus takavarikoisi kaikki sanotun maan kultavarastot.

Puseromiehen silmänisku.

Joulurauha maassa ja ihmisillä hyvä tahto.

Niin, r a u h a s t a huolehtii kansainliitto niinkuin tähänkin asti eikä meidän siis tarvitse huolehtia sitä. Eikä me liioin voida epäillä, ettei ihmisillä olisi h y v ä ä t a h t o a, vain se ilmenee niin monella eriskummallisella tavalla, että tavallinen kansalainen ei oikein älyä sen hyvyyttä.

Esimerkiksi, nyt äskettäin ilmeni meille, kuinka hyväntahtoisia ne »rauhanenkelit» siellä rajan itäpuolella itse asiassa ovat. iMnä en suinkaan tarkoita heidän haluansa tutustua maamme sotilaallisiin salaisuuksiin, sekin tietysti on seikka, joka on syntynyt pelkästä kansainvälisestä ystävyydestä, vaan minä tarkoitan sitä suurta tuli-ilahdusta, jonka tschekavirkailijat ilman minkäänlaista englantilaista viikkoa muutama päivä sitten toimeenpanivat omassa palatsissaan Ljubljankakadun varrella Moskovassa. Tarkoitus oli tietenkin hyvä! Siellä tuhoutui muunmuassa erinäisiä näille »Tulenkantajille» hyvin tärkeitä — ja vaarallisia — asiapapereita ja ehkäpä siinä samassakin entisen kengänkiillottaja Pentikäisen kassakuitit. (Otaksun muuten, että entinen reserviupseeri on ryhtynyt entiseen hommaan — kyllä kai ryssien saappaat vähäsen kiiltoakin kaipaavat.) Mutta pääasiaan, Ljubljankajuttu paljasti, niinkuin jo mainitsin, myöskin sen hyvän tahdon, jonka Venäjän uudet koukkunenäiset tsaarit omaksuvat. Niinkuin sanomalehtemme kertoivat, ja niitä pitää uskoa niinkuin Esterin ja profeettojen kirjoja, sisälsi toi uudenaikainen tschekaloistohotelli myöskin o m a n k r e m a t o r i o n. Se on jo hyväntahtoisuuden ja ihmisystävyyden huippusaavutus. Jos nuo hotellin onnelliset asukkaat v a n h u u d e n h e i k k o u d e s t a sattuisvat kuolemaan, sekin kuulemani mukaan joskus sattuu Neuvostolassakin, vaikkapa sitä kipua vastaan laajasti käytetään lyijyruiskutuksia, niin heille kumminkin jää se suloinen tunne, että edelleenkin jäävät siihen paratiisiin, jonka Jumalan »valittu kansa» on toteuttanut tämän syntisen maapallon päällä. Ja kuinka hienotunteinen onkaan se krematorioajatus? Sen kautta yleisö kaduilla ja muualla ei synkisty ruumissaattoja nähdessään. Todellisuudessa toi tschekakrematorio on monelle elämänmoratorio.

Väite, että toi Ljubljankan hotelli olisi syttynyt palamaan siitä, että sen krematorio-osastoa olisi käytetty liian ahkerasti, — toiset väittävätkin, että se olisi pidetty tehdasmaisessa käynnissä niinkuin meidän selluloosatehtaat ympäri vuorokauden, — on törkeätä valetta, aivaan niinkuin huhu, että Heikinkadun jutkut olisivat nimittäneet Ståhlbergin Esteriä heidän Janné d'Arc'iksi ja että hänelle olisi lahjoitettu plootuhaarniskat. Valhe palon syttymisestä lienee syntynyt siitä, että krematoriota käytettiin samalla keskuslämmityslaitteena.

Sitävastoin minulle on saapunut tieto (vaikkei Reuter-toimiston kautta), että ne uurnat sieltä krematoriosta käytetään Stalinin juhlasalin koristamiseksi. Ja se sali onkin jo niin täynnä näitä koristeita, että tila rupeaa käymään hieman ahtaaksi, minkä vuoksi Salomonin temppelin muurareita ja rappareita odotetaan Moskovaan laajennustöihin. Nuo Ryssänmaan nykyiset haltijat ovatkin sangen ylpeitä noista uurnista, — todistavathan ne kuinka monta ihmistä on siirretty — p a r e m p a a n e l ä m ä ä n! Ja varsinkin niitä aina näytetään kestillä oleville ulkomaalaisille sanomalehtimiehille, vaikka nämät luonnollisesta ujoudestaan (ja kaviarin ja vodkan runsaudesta) eivät siitä ole maininneet.

Niin. Kun vain Moskovan lattajalkaiset »palosoturit» eivät »sammu» ja pääsevät laajentamaan valtaansa, n i i n k o k o m a a i l m a s t a h y v i n p i a n t u l e e s u u r i k r e m a t o r i o, k r i s t i k a n s o i l l e »i k u i n e n r a u h a» j a m e i l l e j o k a i s e l l e p i k k a n e n u u r n a. Ja jouluksi sitten Judas Ischariotin jälkeläiset irvistellen tulevat verisillä sormillaan laskemaan saaliinsa.

Jouluna 1933.

SKJ on taivaltanut ensimmäisen elinvuotensa. Se syntyi joulun tienoilla, opetteli toiseksi jouluksi konttaamaan. Alkutaivalta on tehty meidän kansallemme ominaisen kehityksen aakkosissa. Siinä on kuvastunut kansassamme piilevät suuret heikkoudet, mutta myöskin lohduttavana, rohkaisevana esiintynyt paljon alkuvoimaisen tervettä elämän halua, joka vaistomaisestikin tunnustaa elämäntaistelun perustaksi muutakin kuin ainoastaan oman minänsä, oman edun ja hyvinvoinnin palvonnan, siis niitäkin avuja, joiden varaan voidaan kansamme elämän uusiminen rakentaa. Niin kauan kuin tällaista voimaa kansassamme on ja se voidaan koota taistelemaan kokonaisuuden hyvinvoinnin puolesta, ei Suomen tarvitse olla kohtalostaan toivoton. Tietoisuus siitä tuoneekin jokaiselle taistelevalle jäsenellemme ja toimintamme kannattajalle mitä mieluisimman joulutunnelman. Kullekin hänen kantamainsa uhrien mukaan.

Joulujuhlan on kristikunta pyhittänyt sen syntymän muistolle, joka esimerkillisen elämänsä ja taistelunsa kautta on tehnyt meille ymmärrettäväksi elämän kaikkivaltiaan kulun. Tuokoon sama juhla meille lisää voimia ja herätystä voidaksemme levittää kansamme keskuuteen ymmärtämystä elämän oikeasta näkemyksestä.

Niin me SKJ:n jäsenet ja sen kannattajat parhaiten vietämme joulujuhlamme uudestaan rakentamisen ja oikean inhimillisyyden mielessä.

Helsingissä 21. 12. 33.

A. Kalsta.

Suomen Kansan Järjestö on syntynyt, luonut itselleen selvät suuntaviivat, muodostanut uuden näkemyksen. Uuteen elämään se tahtoo johdattaa Suomen kansan, valoisampaan tulevaisuuteen, jossa yhteishyvä ja kokonaisuuden etu tunnustetaan, jossa annetaan arvo luovalle työlle ja jossa hyvinvointi vallitsee.

Näissä merkeissä lausuu joulutervehdyksensä Suomen kansalle

Suomen Kansan Järjestö.
SKJ Lehtijaosto.

Tää korutont' on kertomaa.

Olkootpa tämän matoisen maailman asiat ja kommervenkit miten tahansa, niin joulu näyttää lähestyvän joka tapauksessa ja oikein pikamarssissa. Tällainen kellarikerroksenkin asukas tuntee sisinkaluissaan ainakin jonkinlaista juhlameininkien lähestymistä, ellei muulloin, niin pistäytyessään kaduilla ja kujilla volkistelemassa sitä ylönpalttista kaiken mahdollisen ja mahdottoman rihkaman tarjoilua, jota monenmoisin keinoin, joita tietenkään ei ole ukomailta lainattu, koetetaan miltei Matti kukkarossa kulkeville sekä isänmaallisille että isänmaattomile kansalaisille tyrkyttää. Ihan rupeaa heikottamaan, kun joutuu kattelemaan esimerkiksi tuota valoreklaamien paljoutta ja huippuunsa kehitettyä sähköntuhlausta. Meitä kaikkia kehoitetaan säästämään, jopa rikkiviisaina selitetään, että »vain säästämällä voidaan kansalleme turvata tulevaisuus», mutta samanaikaisesti annetaan aivan esikuvallisia näytöksiä mitä järjettömimmistä tuhlaustavoista. Kyllähän meikäläisenkin mielestä mainostus on paikallaan onhan ostajien hyvä tietää mitä sorttia kullakin liikkeellä on tarjottavana, mutta jonkinmoista kohuutta pitäisi olla tälläkin alalla ja eritoten tällaisena aikana. Ne monet kymmenet tuhannet perheet, joilla ei ole sanottavasti edes »suuhunpantavaa, eivät näet minkäänlaisella reklamoimisella tule ostokykyisiksi. Omat liikkeensäkin, s.o. diverssikaupat ja panttilainakonttorit, ovat nämä kuluneitten vuosien varrella oppineet perin hyvin löytämään porttigongeissa olevien varsin vaatimattomien kylttien perusteella. Ja mitä taas mammonalla siunattuihin henkilöihin tulee, niin kyllä kai rahalla heltiää vaikka kiven kolosta. Ostamattomien ja ostajien näkövinkkelistä katsottuna on näissä oloissa liikanainen reklamointi turhuus ja hengenvaiva, Salomon sanoilla nottuna. Mutta entäs myyjät. Tuntunee kerettiläiseltä kun sanon, että useat pikkuliikkeet, jotka yrittävät kimpuroida suurten rinnalla, seurata yleistä muotia joka suhteessa, menettävät nätin summan jouluvoitoistaan turhanpäiväiseen mainospöyhkeilyyn. Eiköhän sittenkin säännöllinen ilmoittelu kautta vuoden, vaikkapa pienemmässä mittakaavassa, olisi edullisempaa ja enemmän leiville lyöpää kuin tilapäinen pullistelu, mitä tavallisesti seuraa suorastaan seisontapisteessä oleva sesonki. Sillä, ettei tällaista selviötä ymmärretä, lienee nykyisen systeemin vallitessa omat selityksensä: voidaanhan näillä kaikilla viikoilla ja kuluvallakin jouluviikolla maailmalle ja rahvaalle osoittaa, että näin sitä kyetään meillä mälläämään ja että puheet pulasta, koskapa pankkiosakkeetkin näyttävät samanaikaisesti nousevan ja korko halpenevan huimaavalla puolella prosentilla, että nuo puheet ovat vain pulamiesten jonninjoutavaa suukopua, mikä on parasta kuitata jo tavaksi tulleella vaikenemisella tai korkeintaan hymyilyllä.

Vähäisessä persoonassani olen muuten sitä mielipuolta, että juuri tänä vuonna on todellista ja rauhallista jouluhymyä suotu vain harvoille armoitetuille. Hyvin monet niistä, jotka vielä vuositakaperin olivat vahvasti omilla anturoillaan ja vilkuilivat maailmaa vain korokkeelta, ovat saaneet ryypätä kalkin pohjaan ja siirtyä valokehästä varjon maille. Viime jouluna kyettiin antamaan armollisin käsky pystyttää oikein uhallinen joulukuusi — nyt sytytetään ja omin käsin ehkä vain vaatimaton yksi ainoa joulukynttilä jonkin murjun nurkassa. Ja paljon löytyy myöskin sellaisia, jotka viettävät tämän joulun raskaan taakan painamina, tietoisina siitä, että tulevat kuukaudet tuovat turman tullessaan. N.s. parempien ihmisten mielestä on tämä tällainen ruljanssi aivan luonnostaan lankeavaa! Selitetään suun pihtipielet vaahdossa, että tuollaiset »kunnottomat» henkilöt saavat katua vain omaa tyhmyyttään, muilla ei ole heidän kohtaloittensa kanssa mitään tekemistä. Pannaan korkeintaan metalliprikka ovelle ja ilmoitetaan autettavan »kirkon kautta». On tosiaankin perin merkillistä, että monet ikänsä raskaasti raataneet työläiset, jotka ovat menettäneet ilman omaa syytään työpaikkansa, palkannauttijat, joilta on riistetty vaatimattomimmankin elämän mahdollisuudet, ja maanviljelijät, jotka vasaran voimalla on kärrätty kotikonnuiltaan maantielle, templataan noin vain armopaloilla elätettäviksi ja lahjoitetaan vajamittaisiksi. Eikö tällainen tyhmien lukumäärän kasvaminen näin pienessä maassa ole hieman peloittavaa ja koko lailla laiha ja murheellinen todistus tähänastisesta n.s. kulttuurityöstä? Mihinkä se kansalle jaettu valo on oikeastaan joutunut? Tässähän ollaan suorastaan helisemässä, jos näin kansanvaltaisessa maassa viisaat joutuvat tikulla haettaviksi! Niistä voi tulla diktaattoreita!

En mahda sille yhtikäs mitään, jos tällaisen huushollin vallitessa, jolloin monet vahvat käsivarret odottavat turhaan työtä ja useitten aivot turtuvat ajatusaskartelun puutteessa, en saa lukijoiteni joulutunnelmaa kohotetuksi. Silloin, kun niin monet kamppailevat suorastaan jokapäiväisestä leipäpalasta, puhumattakaan särpimestä, on juhlahymnien virittäminen yhtä toivotonta kuin kannetun veden pysyttäminen kaivossa.

Edellä sanomallani en kuitenkaan missään nimessä tahdo himmentää sitä kuvaa, joka sisältyy joulun alkuperäiseen merkitykseen, enkä myöskään unohtaa entisten joulujen niin rakkaita muistoja. Juuri näitten muistojen pohjalta, nykyisen kurjuuden tiimalta ja paremman tulevaisuuden valossa täytyy kerran kaikille ja erikoisesti tälle maalle koittaa oikein onnellinen joulu.

SIKRA.

Helsingin Sanomat kirjoittaa:

Valtiojärjestelmämme kestää asiallisen arvostelun.

Professori K. J. Ståhlbergin edistyspuolueen 15-vuotisjuhlassa pidetyn esitelmän johdosta katsoo Helsingin Sanomat sopivaksi ylläolevan otsikon avulla uskotella kansalaisille, että kaikki menee »päivästä päivään paremmin». Nähtävästi otsikolla jo etukäteen tahdotaan alleviivata, että jos kysymyksessä olevaa esitelmää, jokin rohkenee arvostella, niin se toimenpide tullaan leimaamaan asiattomuudeksi.

Puheessaan professori mainitsee mm.: »Jo neljäntoista vuoden kokeilu mitä levottomimmissa maailman poliittisissa olosuhteissa osoittaa sellaisenaan, että hallitusmuotomme on meidän oloihimme soveltuva.»

Neljäntoista vuoden kokeilun pitäisi muka taata nykyisen valtiojärjestelmämme pätevyys. Tiedämme aivan hyvin, että sellaistenkin valtiojärjestelmien, jotka ovat »kestäneet useampien miespolvienkin kokeilut», on täytynyt taipua kehittymään elämän kehityksen kanssa, taikka sortumaan elleivät ole voineet itseään kehittää. Meidän parlamenttarismiamme on koitettu puolustella Englannin parlamenttarismin varjolla. Tiedämme hyvin, että sekin on ollut jatkuvan kehityksen alainen ja kehityksensä kautta erikoisesti muokkautunut palvelemaan jatkuvasti kansaansa.

Asiallinen arvostelu meidän valtiojärjestelmästämme ylläolevassa mielessä kuulunee:

— Nykyisen voimakkaan talouselämän kehityksen aikana, siirryttäessä 19:toista vuosisadan talouselämästä 20 vuosisadan talouselämään, on valtioelämämme jo neljäntoista vuoden kokeilujen kautta osoittautunut kykenemättömäksi ohjaamaan nykyistä kansamme taloudellista toimintaa ja myöskin kykenemättömäksi kehittämään itseään.

Professori jatkaa:

»Nykyisen hallitusmuotomme puitteissa on mahdollinen myöskin luja hallitusvalta kansanvaltaisessa mielessä.»

Kansalaisemme tietävät aivan hyvin, ettei suinkaan ole todellisuudessa puhe hallituksesta missään kansanvaltaisessa mielessä. Kansa kyllä saa luvan ottaa osaa eduskuntamiesten vaaliin, mutta niitä edustajia kuin myös hallitusta hoitelevat muutamat harvat puoluepomot suureksi osaksi sen mukaan, kuinka eräät intressiryhmät heitä kulloinkin omaksi edukseen ohjailevat ja opastavat. Kansakunnan edun vaaliminen on ollut kovin kyseenalaista. Tässä suhteessa voimme yhtyä täysin Ranskan moninkertaisen ministerin Tardieun äskeiseen lausuntoon:

»parlamenttaarinen suvereniteetti hallituksen yli on kaiken kansanvallan irvikuva, sillä lainsäädännöllisillä liioitteluillaan ja valtion talouden alalla harjoittamallaan tuhlaavaisuudella se kaivaa hautaa todelliselle kansanvallalle.»

Joka rauhassa seurailee ja puolueettomasti arvostelee valtiojärjestelmämme toimenpiteitä, voi hyvin sanoa:

Herra professori, jos elätte kyllin kauan, niin tulette näkemään, että teidän parlamenttarisminne jatkuvasti on kaivanut hautaa todelliselle kansanvallalle.

Suomen kansalle jääpi tehtäväksi selviytyä niistä hautajaisista parhaansa mukaan. Se jo kerran nimittäin v. 1918 vietti yhdet tämän heikon puoluesysteemin ja luokkavihan aiheuttamat hautajaiset, eikä niistä ole paljoakaan opittu. Parlamenttarismi söi Saksassakin perustan todelliselta kansanvallalta, kunnes uusi kansallinen nousu on saattanut

todellisen kansanvallan takaisin arvoonsa.

Palauttakaamme tässä mieliimme erään asiantuntijan lausunto. Oikeustieteitten tohtori, professori R. A. Wrede sanoo kirjassaan »Suomen oikeus- ja yhteiskuntajärjestyksen pääpiirteet», siv. 159:

Uusi hallitusmuotomme on järkyttänyt tasapainoa hallituksen ja eduskunnan valtuuksien välillä, sekä eduskunnalle antanut niin suuren vallan, että se voi käydä vaaralliseksi kansalaisten oikeudelle ja vapaudelle.

Virkamiehet ovat myös menettäneet heille perustuslaissa vakuutetun riippumattoman aseman.

tai esim. siv. 199:

Parlamenttaarinen järjestelmä Suomessa ei ole kuitenkaan käytännössä saanut sitä tervettä muodostusta, joka on ominaista englantilaiselle parlamenttarismille, vaan on kehittynyt enemmän muissa maissa vallitsevan järjestelmän kaltaiseksi, joissa hallitusvalta on heikko. Sen käytäntöönottamisella on tasapaino valtiovallan eri elinten kesken kokonaan poistettu. On olemassa vaara, että valtioneuvosto tulee, kuten eräs ruotsalainen oikeusoppinut (Reuterskiöld) sanoo, muodostumaan poliittiseksi yhdistykseksi, johon kuuluu eduskunnan luottamusmiehiä ja että eduskunta-yksinvalta tulee yhtä vahvasti järjestetyksi kuin kerran vapaudenajalla.»

Niin, — Hesan ja prof. Ståhlbergin mukaan »valtiojärjestelmämme kestää asiallisen arvostelun». Sellaisten oikeusoppineiden kuten Reuterskiöldin ja R. A. Wreden arvostelut eivät kai ole asiallisia, vaikka ne ovat hyväksytyt sellaiseen kirjaan, joka jokaisen tuomariksi aikovan on tentittävä. Prof. Ståhlbergin ei sitä ole nähtävästi tarvinnut tenttiä, tai onko tässä ainoastaan loistava esimerkki siitä, ettei puoluepomon ja puoluelehden tarvitse vähääkään välittää asiallisuudesta, sillä ainahan sellaisten tittelien kuin »prof. ja ent. presidentti» nojalla voidaan reippaasti herkkäuskoisia ihmisiä hämätä.

Niinhän sitä on tehty ja lisäksi tuloksella, jota kansamme nyt saa kärsien kantaa, mutta ne kärsimykset tulevat vielä ennemmin tai myöhemmin kansamme herättämään ja saattamaan itsekkyyden palvojat asianomaisesti tilille.

SKJ:n ohjelmallisia suuntaviivoja

Perusajatus 13.

KANSALLINEN HUOLTOTOIMINTA.

Tulevaisuus rakentuu menneisyyteen ja nykyisyyteen, josta syystä on huolehdittava lasten ja nuorison sekä henkisestä että ruumiillisesta kasvatuksesta. Äitiys on turvattava samoin kuin velvollisuutensa täyttänyt ja kokonaisuutta palvellut vanhuus.

Vapaudenrakkaus on pohjoismaiden asukkaille luonteenomainen piirre. Selvää on siis, että Venäjän sortovalta maassamme jätti kansalaistemme mieliin jonkunlaisen katkeruuden kaikkea sellaista vastaan, jonka voidaan epäillä estävän kansamme vapaan tahdon ilmaisun. Mutta tuo Venäjän sortovallan aika on myöskin jättänyt meihin erään meille vahingollisen piirteen, jota vastaan meidän tulee taistella :olemme nimittäin taipuvaisia aivan liian suuressa määrässä pitämään valtiota vain »esivaltana» ja näkemään poliisikonstaapelissa valtiovallan tärkeimmän edustajan, — nimittäin sen, joka tarpeen vaatiessa toteuttaa kouraantuntuvalla tavalla sen, minkä valtiovalta on päättänyt.

Tästä taas johtuu, että kansalaistemme mielessä yhteiskunta olisi tavallaan jaettu kahteen ryhmään: ne jotka päättävät ja ne jotka alistuvat päätökseen. Ja ne, jotka eivät tahdo alistua, ne pakotetaan siihen — »järjestysviranomaisten» avulla, ellei muu auta. Tämän katsantokannan pohjalla tuo kuuluisa »demokratia» merkitsee sitä, että muka »kaikki» saavat vaikkapa vain äänestyslipun avulla olla »mukana päättämässä». Päätöksien täytäntöönpaneminen jääpi edelleenkin »järjestysviranomaisten» huoleksi.

Tämä katsantokanta on väärä ennen kaikkea siinä, että päähuomio kiinnitetään tuohon »päättämisvaltaan» kun taas täytäntöönpaneminen, toisin sanoen käytäntö, minkä pitäisi olla pääasiana, jääpi jonkunlaiseksi toisarvoiseksi kysymykseksi. Kuvaava esimerkki oli tässä suhteessa kieltolaki-into. Oletettiin, että kunhan vain »kansa päättää», että nyt ollaan käyttämättä väkijuomia, niin on tärkein tehtävä suoritettu. Käytännöllisen tuloksen oletettiin lankeavan meille miltei automaattisesti, sehän kuului »järjestysviranomaisten» tehtäviin huolehtia siitä, että päätös toteutettaisiin. Unohdettiin, että Suomen kansa voi olla niin isepäinen, ettei se tällaiseenkaan omaan päätökseensä alistu, kun se on huomannut päättäneensä väärin, ja että tällaisissa tapauksissa koko kansan tahto on vahvempi kuin kansan valittujen edustajien päätökset, jotka olivat puoluejuonittelujen tuloksia. Nykyinen »demokraattinenkin» valtio on siis olemukseltaan poliisivaltio. Sille on pääasia päätöksien teko, eikä se kiinnitä riittävän suurta huomiota asian tärkeimpään puoleen — käytäntöön.

Kansallissosialismin kannalta käytäntö on siinä määrin käsitettävä pääasiaksi, ettei se edes riitä, jos siihen kiinnitetään nykyistä suurempaa huomiota vasta sen jälkeen, kun päätös on jo tehty, vaan vaaditaan, että käytäntöön nähden olisi tehtävä tarmokasta työtä jo ennen kuin tehdään päätöksiä. Näin ollen tulee päätös ainoastaan vahvistamaan sen, johon kansa on jo ennen päätöksen tekoa määrätietoisesti pyrkinyt. Kansallissosialistinen valtio on siis kasvattajavaltio.

Tämä kasvatus on kohdistuva jo kasvaviin polviin. Se on jatkuva kansalaisen koko elämän aikana. Se on kohdistuva sekä henkiseen että ruumiilliseen kuntoisuuteen.

Tälle perustalle rakennettu valtio on siinä määrin nykyistä valtiota voimakkaampi, että sillä on niin mahdollisuus kuin velvollisuuskin erikoisesti huolehtia niistä yhteiskunnan jäsenistä, jotka ovat täyttäneet velvollisuutensa kansalaisina, mutta jotka tilapäisistä tahi pysyväisistä syistä tarvitsevat erikoista tukea — ennen kaikkea äidit ja vanhukset. Valtion rakentaminen vn voimakkaampien aineksien tehtävä. Jo lapsina heidän tulee saada sellainen kasvatus, että he siihen pystyvät, ja kun he taas joutuvat sellaiseen tilanteeseen, etteivät enää pysty itse ottamaan valtiorakennustyöhön osaa, on heidän elämänsä turvattava.

Maailman politiikkaa.

Meitä on moitittu »Saksan matkimisesta. Emme pelkää tuota moitetta. Toivomme vain, ettei meitä moitittaisi kotimaisen puoluelehdistön matkimisesta. Esitämme tämän katsauksen ulkomaan politiikkaan nähden muodossa, joka jossain märin eroaa päivälehtien tyylistä ja annamme sille otsikoksi:

OPETUS PÄIVÄLEHTIEN LUKEMISESSA

Olemme tarkoitusta varten valinneet esimerkiksi »Hufvudstadsbladet»in pääkirjoituksen 17. 12. 1933. Se on tyypillinen puolijuutalaisen toimittajan sepittämä kynäntuote, samaa laatua, kuin mitä miltei päivittäin tyrkytetään lukijoille päivälehdistömme palstoilla. Se *ei* sisällä mitään suoranaisia valheita, vaan siitä on vain oleelliset »kulissientakaiset» seikat poisjätetty. Mutta *juuri tämän kautta* antaa se yleisölle aivan väärän kuvan maailman suurpolitiikan olemuksesta ja tapahtumisista. Me kehoitamme lukijoitamme ottamaan esille k.o. »Hufvudstadsbladetin» numeron ja vertailemaan tuota pääkirjoitusta alkuperäisessä muodossaan seuraavaan sen osittaiseen mutta täydennettyyn jäljennökseen:

Hbl. 17 12.
SUURVALTOJEN »OIKEUS» JA PIKKUVALTIOIDEN ARMOPALA.

Joulun edellisinä viikkoina on suurpolitiikan harrastelu *kansainvälisellä juutalaisrintamalla* ollut erittäin vilkas. *Juutalaista suurpääomaa palvelevat kätyrit* eli »diplomaatit» matkustelevat pääkaupungista pääkaupunkiin. *Finkelstein* (Litvinow) on hiljattain palannut Moskovaan. Hän oli käynyt Washingtonissa *mm. neuvottelemassa etevimpien sikäläisten heimolaistensa kanssa, mitenkä voitaisiin parhaimmin vetää Mussolinia ja muita kiusallisia vastustajia huulesta. — Juutalaisuuden huomattava keskuselin, n.s.* »kansainliitto» *oli komentanut uskollisen kätyrinsä, juutalaissekasikiön ja korkean asteen rapparin* »kenraalisihteeri» Avenolin Roomaan, Parisiin ja Lontooseen *johtamaan kunnollisia ihmisiä harhaan silmänkääntämistempuilla.* Tshekkoslovakian ulkoministeri, *korkearappari* Benes, (»Ihmisoikeuksien» — s.t.s. *juutalaisten etuoikeuksien* — liiton jäsen) on ollut tapaamassa Pikku-Ententen toista suurta »diplomaattia» (= suurrapparimestaria) titulus Titulescua, ja sentähden lähtenyt Parisiin, *(lähemmin määriteltynä Rue de Cadet'iin N:o 16, jossa sijaitsee kuukuuluisa »Grand-Orient» rapparien suurloosi, josta käsin on pantu alkuun mm. Ranskan vallankumous, maailmansota, Venäjän vallankumous, y.m. joukko- ja yksityismurhajuttuja).* Ulkoministeri Mussolinin lähin avustaja Suvich on Berlinissä. *(Sekä Italiassa että Saksassa ovat rappariloosit suljetut).* Suurbritannian *juutalainen* ulkoministeri. Sir John Simon, *joka usein käsittelee kultaista muurarikauhaa jossain Lontoon Salomon temppelissä,* lähtee lähipäivinä Roomaan viettääkseen joulua ja uutta vuotta ikuisessa kaupungissa, *roomalaiseen »ghetton» (juutalaiskortteerin) ovelampien aineksien seurassa, sillaikaa kuin muut ihmiset ajattelevat rauhan juhlia.* Tästä hän sitten lähtee Parisiin, *puhuakseen vakavan sanan Rotschild-veljesten ja suuren juutalaisen sosialidemokraattipomon, Monte Carlon pelihelvetin omistajan Leon Blumin kanssa,* ja edelleen *saatuaan heiltä neuvoja ja ohjeita* Berliniin *juonittelemaan jonkun sellaisen juutalaisdiplomaatin kanssa, joka on onnistunut vielä pysymään piilossa kolmannen valtakunnan viranomaisilta.* Ranskan ulkoministeri, *korkean asteen rappari* Paul-Boncour, on julkaissut aikomuksensa lähitulevaisuudessa lähteä *tarkastus*-kiertomatkalle *juutalaisen vaikutusvallan alaisen* Pikku-Ententen pääkaupunkien *looseihin;* sitten *rappariveli* Pilsudskin luokse Varsovaan, *jossa »Puolan pankki» lienee heikossa asemassa,* ja tästä Moskovaan, *jossa rappariveljet ajattelevat, että ranskalaiset lentoupseerit ovat Neuvostolan hirmuvallalle tärkeämmät tekijät kuin ahkerat, rehelliset saksalaiset tai amerikkalaiset tehdasinsinöörit.* — — —

Tämä »Hufvudstadsbladetin 4 palstan pituisen pääkirjoituksen ensimmäinen täydennetty kappale riittänee esimerkkinä siitä, minkälaiset *tosiasiat* piilevät tällaisen »suurpoliittisen artikkelin» takana, kun vaan osataan lukea se rivien välistä. Tietysti »kultaisen internationalen» kätyrit eivät lähde tällaisille matkoille huvinsa vuoksi. On kysymys siitä, kuinka saataisiin taas maailmantulipalo aikaan ennenkuin muut kansat seuraavat Saksan esimerkkiä ja murtavat kansainvälisen suurfinanssin ikeen.

Kuka voi ennustaa, kuinka tärkeän osan kohtalo on määrännyt meidänkin pienen maamme osalle niinkuin *alkutaistelussa* vuonna 1918 oli jo kerran asian laita?

Olkoon sentähden jokainen kunnon Suomen kansalainen valmis täyttämään velvollisuutensa!

Herää Suomi!

Suomen Pankin...

(Jatk. siv. 1)

»ei haluttu käyttää näissä kysymyksissä puheenvuoroa.» Samoin oli asian laita, kun erään suurpankin edustajalle esitimme tuon kurssikysymyksen, jolloin hän vastasi vain: »kysykää Rydiltä». Me soitimme. Mutta sen jälkeen kun oli käynyt selville, että soitto oli tämän lehden toimitukselta, niin tulikin myöskin selville — että herra Rydillä oli kokous.

Kotimarkkinattollisuuden taholla oltiin myöskin sangen varovaisia ja haluttomia lausumaan tässä »arkaluontoisessa» kysymyksessä mitään mielipiteitä. Eräältä varsin edustavalta taholta huomautettiin kuitenkin, että teollisuus kyllä hartaasti toivoo yksityispankkien korkojen alentamista.

Tämä kysymys on ennenkaikkea arvosteltava siltä kannalta, mikä on suhde jonkun teollisuuslaitoksen omien ja sen lainattujen varojen välillä.

Ne suhteellisen velattomat teollisuusliikkeet, jotka kelpaavat asiakkaiksi valtion pankille, voivat saada käyttövaransa jopa 3½ % halvemmalla kuin muut. Viimemainituille tietysti ei vain myyntihinnat ole merkityksellisiä, vaan koron aleneminen jonkun prosentin murto-osallakin voi olla varsin tärkeä tekijä.

Tuontikaupan taholta oltiin jyrkästi sitä mieltä, että Suomen Pankin kurssipolitiikka vientiteollisuuden elvyttämiseksi vaikuttaa suorastaan tuhoisasti maamme muihin elinkeinohaaroihin.

Vähittäiskaupan taholta oltiin taas hyvinkin tyytyväisiä ja toivorikkaita. Joulukauppa kuuluu sujuvan vilkkaasti. Katsottiin tiedoitus Suomen Pankin koronalentamisesta lisänneen yleisön ostohalua ja sen hyvää mieltäkin. Jopa osakkeetkin ovat nousseet pörssissä!

Kuten edelläesitetystä käy selville, ei voida juuri puhua mistään selvästä yhtenäisestä mielipiteestä näissä asioissa — vaikka nykyinen »vapaa» järjestelmähän on olevinaan juuri kansan mielipiteen selvillesaamisen turvana. Mutta ehkäpä tämä koskee vain vaaleja, joiden kautta tulee ilmi, kenelle kansa tahtoo myöntää välittömästi tai välillisesti vallan »olla kokouksissa» tai »olemaan haluttomia käyttämään »puheenvuoroa» silloin, kun on kyseessä »arkaluontoiset» asiat.

Toimituksena me tietenkään emme ole päteviä arvostelemaan korkean pankkipolitiikan harjoittajien mielipiteitä. Meidän oikeutemme on vain esittää kysymyksiä ja julkaista saamamme vastaukset. Mutta pari kysymystä tahdomme kumminkin vielä esittää, nimittäin:

1) Kuinka Ruotsin vientiteollisuus pystyy meidän vientiteollisuutemme kanssa ollenkaan kilpailemaan, siellä kun sekä palkat että raaka-aineiden hinnat ovat niin huomattvasti korkeammat, jos meidän vientiteollisuutemme nyt pystyy toimimaan vain kurssieron varassa ja kun lisäksi ruotsalaiset saavat punnasta suhteellisesti paljon vähemmän oman maansa rahaa, kuin me?

2) Onko se todellakin Suomen kansan hyvinvoinnin hyväksi, että jo yksinomaan vain yksityispankkien girotilillä Suomen Pankissa on yli 400 miljoonaa markkaa korottomina? Ja mikäli ne ovat sinne joutuneet elpyvän vientiteollisuutemme ansiosta, niin minkätähden ne pysyvät siellä toimettomina, eivätkä lähde liikkeelle »nostamaan kansamme ostokykyä» (esimerkiksi parempien palkkojen muodossa) — niinkuin herrat pankinjohtajat väittävät niiden tekevän?

3) Mihin tosiseikkoihin perustuu tuo pankkiherrojen käsitys, että aikojen paraneminen pitäisi tapahtua nimenomaan sen kautta, että jo mahtaviin suurliikkeisiin kerääntyy vielä lisää varoja, jotka pidetään korottomina giro- y.m. tileillä — eikä siis elvyttämällä samanaikaisesti myöskin elinkeinoelämämme monilukuisien pienempien työntekijöiden toimintaa?

Maatalousluotto-kysymyksemme.

Ajan Suunta hiukan jo edistymässä.

Artikkelissaan »Maataloutemme luottokysymys» käsitteli Ajan Suunta t. k. 18 pnä maatalousvelkojen järjestelymahdollisuuksia meillä todeten, että IKL:n lakialoite maanviljelystilain ulosmittauskiellosta edellyttää maatalouden luottolaitosten perusteellista uudistamista.

Kirjoitus osuu oikeaan siinä, kun se selittää, että maatalousluoton anto on tapahtunut meillä aivan väärillä perusteilla, itse maatalouden kantokykyä ei ole ollenkaan otettu huomioon, vaan ainoastaan maatalouskiinteimistön myyntiarvo. Tähän kyllä voi lisätä, ettei sekään ole riittänyt, vaan luottoa maatalouteen on jaettu kaikkia niitä vakuuksia vastaan, mitä luotonantajalta on voitu saada.

Sitten kirjoitus syyttelee maatilanomistajia vieraiden yritysten, kuten pikku sahojen- linja-autoliikenteen, sähkölaitosten y.m. rahoittamisesta sekä liiallisista perusparannusten, rakennusten y. m. harrastelusta, joka mielestämme on turha lukea maanviljelijälle viaksi. Sitä on kyllä paljon julkisesti eräillä tahoilla huudettu, mutta sillä arvostelulla ei kumminkaan ole todellisuuspohjaa. Siihen emme halua lähemmin kajota. Mutta kun kirjoittaja tarjoaa anteeksiantoa maanviljelijälle kaikesta tästä erehtymisestä, niin siinä kirjoittaja varmasti erehtyy. Kirjoittaja perustelee erehtymistä seuraavasti:

»Mutta tässä jos missään on syytä muistaa, että erehtyminen on inhimillistä. *Maanviljelijän taloudellinen kantokyky riippuu nykyaikana niin ratkaisevasti hänestä kaukana olevista maailmantaloudellisista tekijöistä, ettei voida*

(Jatk. siv. 3.)

JÄRJESTÖN 卐 TYÖMAILTA

S.K.J. Arpajaiset.

Monien odotusten ja useiden kuukausien jälkeen olemme vihdoinkin saaneet luvan pitää arpajaiset ja myydä 500,000 kpl. 1:— markan hintaisia arpoja vuoden 1934 aikana.

Tämä arpajaislupa edellyttää, että kaikkialla SKJ-piireissä ryhdytään ripeään toimintaan. Asiasta lähetetään näinä päivinä kaikille asianomaisille kiertokirje, jossa seikkaperäisesti selostetaan, mihin tehtäviin arpajaiset velvoittavat.

Tahdomme nyt kumminkin nyt jo ilmoittaa, että tarkoitus on, että kullakin paikkakunnalla järjestetään paikkakunnalle sopivimpana aikana järjestöviikko, jolloin pidetään juhlia ja kokouksia, erikoisesti siinä mielessä, että niissä tilaisuuksissa myydään arpoja. Tietenkin myydään arpoja kaikissa muissakin tilaisuuksissa, niin kauan kuin niitä riittää.

Arpajaset on vietävä nopeasti päätökseen.

Pääkaupungissa aloitetaan arpojen myynti uuden vuoden yönä heti klo 24.

Samalla tahdomme mainita, että toiset järjestökurssit pidetään ensi kuun 17—20 pnä, kuten aikaisemmin olemme jo ilmoittaneet.

SKJ:n maakuntajuhla Jyväskylässä.

viime sunnuntaina onnistui kaikin puolin hyvin. Yleisöä oli kummassakin pidetyssä tilaisuudessa melko runsaasti, vaikka juhlien mainostustyötä oli jatkuvasti koetettu vaikeuttaa. Kaupungille asetetut juhlajulisteet miltei sitä mukaa, kun ne oli kiinnitetty, revittiin alas. Oli muuten hauskaa havaita, että ainakin yksi niistä, jotka olivat tällaista ilkivaltaa harjoittaneet, oli saapunut kumpaankin tilaisuuteen ja kaikesta päättäen miehelle jäi jotakin muutakin ajateltavaa S.K.J:stä kuin sen järjestämäin juhlain julisteiden repiminen.

Päivällä kello 14 oli järjestetty kokous Keski-Suomen Suojan juhlasaliin. Kokouksen avasi Jyväskylän alueen mainostaja ja sihteeri Veikko Rutanen mainiten m.m., että kokous oli tarkoitus järjestää Jyväskylän työväen talolle erikoisesti työväestöä varten, mutta kuinka sen järjestäminen raukesi, kun Jyväskylän sosialistipomot kieltäytyivät luovuttamasta taloa «tällaiseen tarkoitukseen«. Sosialistipomojen mielestä työväestölle ei saa selvittää asioiden todellista laitaa, vaan olisi siltä edelleen pidettävä totuus salassa ja lietsottava sen keskuuteen luokkavihaa samalla tavalla kuin tähänkin saakka. Sen jälkeen puhuja siirtyi käsittelemään sitä tilannetta missä työväestö nykyisin elää: nälässä, puutteessa ja korko-orjuudessa sekä, miten työväestö liittymällä S.K.J:öön itse voi vapauttaa itsensä puoluepomojensa ja puolueryhmänsä diktatuurista ja ruveta luomaan kansallissosialistisin aattein uutta Suomea, jossa kaikki kansalaiset tulevat voimaan hyvin.

Järjestön johtaja, kapteeni Kalsta teki selvää Suomen Kansan Järjestön tärkeimmistä perusajatuksista. Kapteeni Kalstan asiallinen ja rauhallinen esitys vastaanotettiin vilkkain suosionosoituksin. Suoja-talon edustalle oli kapteeni Kalstan puheen ajaksi keräytynyt vankka väkijoukko, joka mieltymyksellä kova-äänisen välityksellä kuunteli esitystä niistä uusista ajatuksista, jotka loppujen lopuksi saattavat Suomen kansan sopusointuun ja onneen.

Illalla kello 19 alkoi Suojan juhlasalissa iltama. Jyväskylän kaupungin palokunnan torvisoittokunta aloitti esityksillään illan ohjelman. Aluesihteeri Rutanen piti tervehdyspuheen, missä hän kuvasi sitä itsenäisyyttä, missä nyt elämme ja sitä itsenäisyyttä, missä meidän oikeastaan pitäisi elää. Taiteilija Reino Blom esitti pari kaunista viulukappaletta, jotka yleisö otti vilkkain suosionosoituksin vastaan. Illan päänumero oli kapteeni Kalstan puhe aiheesta: vaalitavan parsiminen. Siinä hän teki selvää, miten eduskunta nyt edustaa kansaa ja miten sen pitäisi sitä edustaa ja kuinka rämettynyttä parlamenttarismi todellisuudessa on. Sydämelliset kättentaputukset ilmaisivat yleisön tyytyväisyyden esitykseen.

Seuranneen väliajan jälkeen torvisoittokunta jälleen soitteli muutamia kappaleita. Neiti Rajalin soitti tämän jälkeen pianolla Listzin »Uunkarilaisen Rapsodian n:o 5«, mitä yleisö innostuneena kuunteli. Tullivartija Rey Strang puhui tämän jälkeen naisille, puhuen niistä epäkohdista, joista erikoisesti naiset joutuvat nykyisen järjestelmän takia kärsimään. Muotokaunista ja innoittavaa esitystä yleisö seurasi hartaana ja tarkkaavaisena palkiten sen pitäjän vilkkain suosionosoituksin. Tämän jälkeen laulettiin taistelulaulumme «Kuullos pyhä vala» torvien säestyksellä. Lopuksi oli tunnin tanssi, mihin erikoisesti nuorempi väki inolla otti osaa.

Juhlailtaman aikana oli Suoja-talon edustalla sankat yleisöjoukot kuulemassa arvokkaita esityksiä kovaäänisen avulla. Huvittavana piirteenä mainittakoon se, että Jyväskylän n.k. «kerma» oli kokoontunut Suojan edustalla sijaitsevaan kirkkopuistoon ja kuunteli sieltä esityksiä. Ei kaupungin arvohenkilöidenkään tarvitse kainostella sitä, että he kuuntelevat uusia ajatuksia reilusti, sillä loppujen lopuksi ne innoittavat heidätkin taisteluun uuden Suomen puolesta, Suomen, jossa ei ole orjaa, ei herraa, vaan vapaita kansalaisia.

Herää Suomi!

Illanvietto,

jossa oli juhlantuntua.

Järjestömme naiset olivat järjestäneet t.k. 15 pnä piirihuoneustossa E. Makasiinink. 6 juhlan. Tuntui tosiaankin oikein juhlatunnelmaiselta astuessaan saliin, jossa koristeellinen kuusi kynttilöineen tulijaa tervehti ja joka muutenkin hauskassa juhlavalaistuksessa otti lukuisat vieraat vastaan. Vieraitten asettauduttua hauskojen kahvipöytien ääreen aloitti ohjelman aluev. Kari lausuen tervetulijaissanat. Saatiin kuulla neiti Aminoffin yksinlauluesityksiä. Kirjailija Rauanheimo Porvoosta piti juhlaesitelmän, aiheena: »Kulttuuri-liberalismi». Laajassa ja valaisevassa esityksessä saimme kuulla mielenkiintoisia historian totuuksia, miten viimeisinä vuosikymmeninä on kulttuurin kehitys johdettu vääriin uomiin, samalla on käytetty varsinkin teknillistä kehitystä poliittisiin tarkoituksiin. Esitelmöitsijä sai osakseen suurta suosiota. Välipaloiksi lauleli »Kilven kuoro» reippaita isänmaallisia lauluja, »Suomen kansantanssin ystävät» 8 tanssijaa ja viuluniekka esittelivät kauniita ja mukaansa tempaavia suomalaisia kansantansseja, jotka palkittiin vilkkain kätten taputuksin. Järjestön johtaja Kalsta puhui kodista isänmaallisessa mielessä lopuksi viitaten että SKJ on ja tahtoo olla ikäänkuin ohjaajana Suomen rikkinäisen kansan kotiin paluussa. Illan ilonumero oli silloin, kun kapteeni Kalsta selosti arpajaislupa-anomuksemme vaiheita, joka päättyi edellisenä päivänä ministeriön myönteiseen päätökseen. Ilta päättyi vapaaseen keskusteluun. Läsnäolevat varmasti kaikki olivat tyytyväisiä näkemäänsä ja kuulemaansa. Enempi tämän tapaisia illanviettoja.

Terveet tuulet puhaltavat.

Mikäli olemme kuulleet, on Helsinkiin perustettu n. s. ammattikerho, jonka tarkoituksena on koota eri ammattialojen kansalaisia keskustelemaan yhteiskunnallisista ja ammattikysymyksistä.

Kerholla oli viime sunnuntaina illalla kokous ravintola La Rotondessa. Kokouksessa esitelmöi tohtori-insinööri v. Alfthan kansantaloustieteen alalta, kohdistuen esitys pääasiassa Sylvio Gesellin englanninkieliseen »Luonnollinen talousjärjestelmä»-nimisen kirjan selostamiseen. Esitys oli mielenkiintoinen ja synnytti erittäin vilkkaan keskustelun. Loppuilta kului vapaassa keskustelussa. Kerho toivoo, että siihen liittyisi uusia jäseniä kaikilta elämän eri aloilta.

Ensimmäinen rynnistys Espoossa.

T.k. 17 p:nä oli jäsenemme E. Sillman Espoosta toimeenpannut herätyskokouksen Espoon Södrikkiin, jonne saapuivat puhumaan sanomalehtivartija *v. Alfthan* ja toim. pääll. *Lindqvist*. Kokous pidettiin erään talollisen suurtuvassa, ja oli yleisöä saapunut n. 40 henkilöä, suurin osa semmoisia, jotka eivät ollenkaan tunteneet meidän pyrkimyksiä.

Toim. pääll. Lindqvist valaisi nykyisten puolueitten työtä »kansan puolesta» ja v. Alfthan selitti mielenkiintoisesti SKJ:n ohjelmallisia suuntaviivoja. Kehoitus kaikille läsnäolijoille ottaa osaa kansamme vapaustaisteluun varmasti jäi askartelemaan monen aivoissa, sillä meidät pyydettiin lähitulevaisuueessa uudelleen puhumaan paikkakunnalle, ja varmasti puhuttiin ja ihmeteltiin kokouksen jälkeen niitä ruskeita puseromiehiä, jotka tahtovat eheyttää tätä rikkinäistä kansaa ja jotka ovat ottaneet tehtäväksi levittää uuden maailmankatsomuksen Suomen niemelle. Ja se viedäänkin voittoon!

S.K.J.-kokous Karhulassa ja Kotkassa.

oli tk. 17 pnä. Edellisessä paikassa oli yleisöä läsnä yli 100 henkeä ja jälkimmäisessä 50 henkeä. Aatteemme näillä paikkakunnilla on vielä verrattain vähän tunnettu. Oli kumminkin ilahduttavaa, että näinkin paljon oli yleisöä, joka mielenkiinnolla seurasi esitystä.

Molemmissa tilaisuuksissa annettiin yleisölle mahdollisuus kyselyihin, mutta huolimatta siitä, että etukäteen oli luvattu tuoda esiin vastaväitteitä, ei kyselyjä tehty.

Joka tapauksessa jättivät molemmat kokoukset läsnäoleviin ajatuksia, joita he tulevat kauan pohtimaan.

Puhujana molemmissa kokouksissa esiintyi järjestömme johtaja Kalsta.

Suomen Kansan Järjestö on syntynyt, luonut itselleen selvät suuntaviivat, muodostanut uuden näkemyksen. Uuteen elämään se tahtoo johdattaa Suomen kansan, valoisampaan tulevaisuuteen, **jossa yhteishyvä ja kokonaisuuden etu tunnustetaan**, jossa annetaan arvo **luovalle työlle** ja jossa hyvinvointi vallitsee.

Näissä merkeissä lausuu jouluntervehdyksensä Suomen kansalle

Suomen Kansan Järjestö.
SKJ Lehtijaosto.

Helsingin piirin 11 alue

oli viime sunnuntaiksi järjestänyt illanvieton piirin kerhohuoneustoon. Kutsua olikin noudatettu erinomaisen hyvin. Kuten tavallista, runsaslukuisesti saapui SKJ jäseniä sekä heidän omaisiaan ja tuttaviaan. Mainittakoon, että reippaan alkusoiton jälkeen oli tervehdysesitys ja lausuntaa. Muutaman minutin tauon jälkeen piti hra U. Perttunen voimakkaan, mieltä kohentavan puheen siitä, mikä on tärkeintä tietää nykyhetkenä s.o. SKJ jäsenten niin miesten kuin naisten, Suomen kansan herättäminen. Huviurheilua oli myöskin. Yleisvaikutus ja järjestäjien yhteisymmärrys oli hyvä. Lopuksi karkeloitiin. Palkintojen jaon jälkeen samalla ilmoitettiin tilaisuudessa oleville, että alue järjestää ensi lauantaiksi jälleen illanvieton samassa paikassa. Tervetuloa joukolla 23. 12. 33!

Tilauskilpailu.

Maanantai-tarkkailumme tällä viikolla osoittaa, että:

1 tila (1) Helsingin piirin 4 alue.
2 » (2) Helsingin piirin 7 alue.
3 » (3) Länsi-Uusimaan alue.
4 » (4) Hels. piirin 19 alue.
5 » (5) Jyväskylän alue.
6 » (8) Hels. piirin 1 alue.
6 » (7) Hels. piirin 14 alue.
7 » (6) Vaasan I alue.
8 » (7) Hels. piirin 11 alue.
9 » (9) Salmin alue.
10 » (10) Kuopion alue.

Lähinnä on Helsingin piirin 12 alue. Kuten kilpailu osoittaa, on viime viikon hankinnat kulkeneet jokseenkin tasaisesti joka alueessa, joten suurempia n.s. heilahteluja ei ole tapahtunut. Helsingin I alue on hiukan parantunut, jota vastoin Hels. piir. 11 alue ja Vaasa I on jättäytyneet. Kilpailijoitten erotus on:

1— 2 tila 114 tilausta.
2— 3 » 33 »
3— 4 » 17 »
4— 5 » 33 »
5— 6 » 8 »
6— 7 » 3 »
8— 9 » 3 »
7— 8 » 2 »
8— 9 » 3 »
9—10 » 3 »

Erotukset ovat alkupäässä suuremmat, joskaan ei voittamattomat, joten nyt kun käsissä on ja tulee loppukirin ajat, niin kannattaa yrittää oikein voimalla.

Henkilökohtainen kilpailu osottaa, että asiamiestemme kymmenen parhaan sijoittuminen on seuraava:

1 tila (1) aluer. Koistinen, Helsinki.
2 » (4) tukiv. Johansson, Helsinki.
3 » (2) toimis.p. Lindqvist, H:ki.
4 » (3) lehtiv. Uusitalo, H:ki.
5 » (5) tukiv. Vesterlund, Lohja.
6 » (3) tukiv. Herrmann, H:ki.
7 » (6) aluev. Jansson, Karjaa.
8 » (7) aluelehtiv. Rutanen, Jyväsk.
9 » (8) aluev. Kull, Vaasa.
10 » (9) aluel.v. Sandell, Helsinki.

Näyttää kuin kilpailu kiihtyisi ainakin noitten kärkimiesten kesken, koska ensimmäiset miehet ovat jo pitkän matkaa toisella sadalla hankinnassa. Ei muuta kun kiri, kiri ja oikein kova kiri.

S.KJ:n jäsenet, sekä muutkin lehtemme lukijat, muistakaa joululahjoja ostaessanne erikoisesti M. Valtosen liikkeitä, joissa parhaillaan on erikoinen joulualennusmyynti, siellä on saatavana sopivia lahjoja Miehille, Naisille sekä Lapsille. Viittaamme ilmoitukseen.

Hankintakilpailumme

Olemme julkaisseet kilpailun asiamiestemme kesken lehtihankinnassa, joka samalla on myöskin kilpailu eri alueitten kesken. Kilpailuun osallistuvat kaikki asiamiehet alueittain maassamme. Tarkoitus on, että tämän kilpailun kautta saadaan lehtiemme levikki mahdollisimman suureksi.

Kilpailuissa jaetaan aikaisemmin ilmoitettujen provisioiden lisäksi kaikkiaan 15 palkintoa, mutta siitä huolimatta saattavat palkinnoista osailisiksi päästä kaikki ahkerat asiamiehemme.

Palkinnot ovat luettelossa merkityt alueille, mutta ne jaetaan alueen kaikkien vähintäin 10 koko vuoden tilausta hankkineiden tilaushankkijoiden kesken suhteessa heidän hankintaansa. Aluelehtivartijalle annetaan palkkioksi kuitenkin ensin päältä 10 % palkinnosta.

Palkintoja jaetaan:

	I	II	III	
Smk.	3,000:—,	2,500:—,	2,000:—,	alueen hankinta vähintäin 500 tilausta.
„	1,700:—,	1,500:—,	1,250:—,	„ „ „ 400 „
„	1,000:—,	800:—,	600:—,	„ „ „ 300 „
„	500:—,	400:—,	300:—,	„ „ „ 200 „
„	250:—,	200:—,	100:—,	„ „ „ 100 „

Tilaukset tarkoittavat koko vuoden tilauksia, sikäli kun tilaukset eivät sitä ole, ne muutetaan sellaisiksi, jolloin luonnollisesti 2 kpl puolen vuoden tilauksia merkitsevät 1 koko vuoden tilausta j.n.e.

Kuten sanottu toivotaan täten alueen kaikkien jäsenten osallistuvan jaloon kilpailuun eri alueitten välillä. Samalla lehtitilaushankinta keskittyy alueessa aluelehtivartijan ympärille. Yksityiset asiamiehet pakoittavat aluelehtivartijoita ripeään toimintaan ja päin vastoin aluelehtivartijoitten tehtäväksi ja velvollisuudeksi jää hoputtaa alaisiaan asiamiehiä voimakkaaseen hankintaan.

Kilpailussa otetaan huomioon kaikki ensi vuoden tilaukset, mitkä jo ovat annetut ja mitkä annetaan tulevan tammikuun viimeisen päivän loppuun mennessä.

Jäämme mielenkiinnolla seuraamaan kilpailun kehityystä.

SKJ LEHTIJAOSTO.
Helsinki, E. Kakasiinink. 6.

Taistelukassamme

on karttunut seuraavasti:

Jäsen n:o 95	10:—
Puseromies	10:—
Jäsen n:o 67	5:—
R. Y.	5:—
Jäsen n:o 2698	50:—
	80:—,

josta lämmin kiitos lahjoittajille.

Työmme tarvitsee taisteluvälineitä. Me tarvitsemme oman torvisoittokunnan. Viranomaiset ovat kieltäneet meiltä sotilassoiton. Sittenkin me tahdomme eheyttää ja isänmaallistuttaa tämän kansan.

Me tarvitsemme joululahjoja työttömille, kärsiville jäsenillemme ja heidän lapsilleen.

Jokainen voi tukea työtämme uuden elämän synnyttämiseksi, kansamme tervehdyttämiseksi antamalla raha-avustuksia SKJ:n Taistelukassaan. Helsinki, E. Makasiinink. 6 A. 57, puh. 24 100.

Kernaasti käymme lahjat myös hakemassa, kun meille vain puhelimella ilmoitetaan.

Suomen Kansan Järjestö.
Suomen Vartijain Yhdistys r.y.

Helsingin piirin 4. alue järjestää Tapaninpäivänä yhteiskäynnin Kansallismuseoon. Lähtö tapahtuu piirihuoneustosta kello 11,30. Museossa pidetään selostus museon nähtävyyksistä. Joka haluaa mukaan osallistua ilmoittautukoon sitä ennen piirihuoneuston eteisvartijalle. Retkeen on pääsy vapaa.

Yleinen kokous Helsingissä piirihuoneustossa perjantaina 29. 12. 33 klo 20. Järjestäjänä on 4. alue, mm. järjestönjohtaja Kalsta puhuu.

Arvoisat lehtemme lukijat, suosittelemme uutta lakiasiaintoimistoa nimeltä Lasiasiain Huolto-osoite Kaivokatu 8, lähemmin lehtemme ilmoitusosastolla.

Lehtemme tilaajat!

Muistakaa uudistaa tilauksenne ajoissa ensi vuotta varten.

Maatalousluottokysymyksemme . . .

(Jatk. siv. 2)

kohtuudella vaatia syrjäisellä maaseudulla ahertavan maanviljelijän voivan niitä kyllin tarkoin seurata. Tässä täytyy hänen saada tukea *luotonantajaltaan*, siltä, joka on ainoa ulkopuolinen, *joka tuntee hänen taloutensa ja suhtautuu siihen kuin omaan asiaansa* ja jolta voidaan odottaa etäisempienkin rahamarkkinain *tuntemista*.» (kurs. meidän).

Näin tätä samaa virttä veisaavat meidän liberaalipolitiikkomme itsekkäiden pyrkimystensä verhoamiseksi alati. »Maamme on pieni, me olemme täydelleen riippuvaisia tilanteen kehittymisestä ulkomailla.» Tällainen ruikuttelu ei sovi sille, joka puhuu uusista maailmankatsomuksista. *Totuus on se, että me ja meidän maanviljelijämme taloudellinen kantokyky on melkein kokonaan riippumaton maailman taloudellisista tekijöistä, jos vain politiikkomme tahtoisivat vapauttaa kansamme tässä suhteessa kansainvälisyyden kiroista.* Sivumennen sanoen meidän yksinkertaiset maanviljelijämme pystyvät tämän asian ratkomaan paljon terveemmin kuin meidän »etumiehemme», sillä heidän näkönsä on vanha järjestelmä ja liberalismi kokonaan sumentanut.

Kirjoittajan usko, että maanviljelijän luotonantaja antaisi »tukea» maanviljelijälle, koska hän muka tuntee tämän taloustilanteen ja suhtautuu siihen kuin omaan asiaansa, jää ainiaaksi toteutumatta niin kauan kuin tämä järjestelmä on vallassa, sillä eihän nykyinen luotonantaja tunne maanviljelijäin asemaa puhumattakaan siitä, että suhtautuisi siihen kuin omaansa. Asia todellisuudessa on juuri päinvastoin, kuin kirjoittaja uskoo.

Kirjoittaja puhuu maatalousluoton uudelleen järjestämisestä luottolaitosten kautta, jotka palvelevat vain maatalouden tarpeita. Se on oikea periaate, mutta siihen meillä ei ole mitään mahdollisuutta, ennenkuin meidän rahataloutemme kokonaan uudistetaan ja kaiken tuotannollisen elämän tarvitsema luotto järjestetään kansallisella pohjalla.

Me iloitsemme joka tapauksessa siitä, että Ajan Suunta tekee pieniä edistysaskelia. Tämä on jo jotain toista kuin se, että »maatalous voi maksaa miten suurta korkoa tahansa, kunhan se on vain tarpeeksi vähän velkaantunut.» Tämä kirjoitus on edistysaskel myöskin IKL:n tunnettuihin lakialotteihin nähden.

Hartaasti toivomme, ettei tämä »edistyminen» olisi vain »taktiikkaa».

卐

Nykyinen yleismaailmallinen talouspula ei ole mikään suhdanne-pula, vaan järjestelmäpula.

Arvoitus: Miksikä kutsutaan miestä, jolla on kaksi loistoautoa, miljoonaomaisuus ja monta lihavaa virkaa. — Vastaus: Työväen etujen puoltaja. Toinen arvoitus: Mitä etuja hän on työväelle hankkinut. — Vastaus: emme satu muistamaan, mutta ehkä joku muistaa?

Vapaamuurarit ja yhteiskunnallinen hunajakakku

Kunnallisvaalit v. 1934 varten ovat suoritetut. Porvaripuolueilla Helsingissä on pitkin linjaa ollut vapaamuurareita ehdokaslistoillaan. Suomalaisista puolueista on edistyksen listoilla esiintynyt nimet Niilo Mannio, esittelijäneuvos ja J. E Tuokkola, insinööri; kokoomuksen listoilla Eino Suolahti, lääket. tohtori, S. A. Hohenthal, kauppaneuvos ja Paavo Talvela, eversti. Huomattavaa on, että nämä vapaamuurarit ovat olleet jokainen ensimmäisenä listallaan. Samaa menettelytapaa noudattivat vapaamuurarit viime kesänä eduskuntavaaleissa.

Siinä ei mitään moitittavaa ole, jos vapaamuurarit pyrkivät valtuusmiehiksi kuten muutkin kansalaiset, kun vain tietävät sitten asemansa velvoituksen — ei vapaamuurareina, vaan yhteiskunnan luottamusmiehinä.

Nyt tapahtuneissa vaalivalmisteluissa on herättänyt ikävyyttä Uuden Suomen menettely lehden suositellessa seuraavalla julkaisulla upseeristoa ja alipäällystöä äänestämään:

»Upseeristo ja alipäällystö kunnallisvaaleihin.

Upseeristo ja alipäällystö, joilla ei ole oikeutta äänestää valtiollisissa vaaleissa, ovat sitä vastoin oikeutettuja — ja siis myös velvollisia — ottamaan muitten kansalaisten tavoin osaa kunnallisvaaleihin.

Maanpuolustusväelle on yhtä tärkeää kuin muillekin, että kuntien asioiden hoito on pätevien ja järkevien miesten käsissä.

Helsingissä sotilaiden ja heidän perheittensä tulee vetää viivansa heidän erisoislistalleen, jonka numero on 52 ja jolla ovat ehdokkaina:

Talvela, Paavo, eversti.
Pero, Paavo, teollisuusneuvos, res.-ins. luutnantti.
Keinänen, Juho, vääpeli.»

Tämä Uuden Suomen julkaisu osoittaa mitä suurinta tahdittomuutta Suomen Upseeriliittoa, sen jäseniä ja samalla suurinta osaa maamme koko upseerikuntaa kohtaan lehden ollessa tietoinen Upseeriliiton kielteisestä kannasta vapaamuurareihin nähden. Ylläolevalla listalla on, kahden muun sotilaihin lukeutuvan henkilön toimiessa äänten kokoojana, pyritty saamaan vapaamuurarieversti Talvela vaaleissa läpi.

Koska tätä paheksumaa upseeriston taholta ei tässä maassa tiettävästi julkaise suurlehdistömme, levitköön se tämän lehden kautta juutalaisen pillin jälkeen tanssivan suurlehdistömme kuin sitä kannattavan yleisönkin keskuuteen.

E. A. M.

Joulun kirjallisuutta.

(Werner Söderström Oy.).

Kenraali K. M. Wallenius: «Ihmismetsästäjiä ja erämiehiä». — Kirjan aihepiiri on kirjallisuudessa uutta. Se käsittää Lapin itäisellä rajaseudulla jo vuosisatoja käytyjä heimotaisteluita, jotka tänäkin päivänä jatkuvat kolttalappalaisten ja Suomen poromiesten välisinä kahakkoina, jotka syntyvät kolttien ryöstäessä poroja Suomesta ja suomalaisten noutaessa niitä väkivalloin takaisin. Hiljaisuudessa, kenenkään tietämättä, tehdään miesten kesken näistä asioista tiliä korpien kirjoittamattomien, molemmin puolin rajaa hyväksyttyjen säännösten perusteella — useinkin ihmismetsästyksen merkein. Näiden kertomusten ohella käsitellään kirjassa erämiehiä ja erämaita, suurviljan metsästystä, ketunpyyntiä sekä samoilemista asutuskeskuksilla oudoissa seuduissa. Kaikki kirjan tarinat ovat todellisuudessa elettyjä, jokaisessa niistä on sen mukaisesti vääjäämätön todellisuuden tuntu. Sanasto pyrkii säilyttämään Lapin erämiesten kielenkäytön, sille ominaisen sanarikkauden, suppeuden ja iskevyyden. — 30:—.

Auk. Oravala: »Kodin kaipaus«. — Tohtori Oravala on Suomen herännäisyyden voimakas, taiteellinen kuvaaja. Hänen kertomustensa aiheena on myös tuo sama palava sanoma, joka murtaa ihmisten sydämet ja vie heidät ahtaaseen elämään. Useimmat kertomukset perustuvat tekijän syviin, omakohtaisiin elämyksiin, mikä tuo niihin erikoisen tehon. Kuhunkin kertomukseen liittyy samanhenkinen runo. — 20:—.

Kaikkialle maahamme otetaan lehdellemme

Asiamiehiä

hankkimaan ilmoituksia ja tilauksia sekä myymään irtonumeroita. Hakemukset suosituksineen lähetettävä osoitt.:

SKJ Lehtijaosto, Helsinki E. Makasiinink. 6
Puhelin 34793.

Yleinen kokous 卐

SKJ piirin huoneu stossa E. Makasiinink. 6. Perjantain 29.12.33. klo 20.
KALSTA puhuu, y.m. ohjelmaa.

S.K.J. 4 alue.

Rauhallista Joulua
ja
Onnellista Uuttavuotta

toivottavat allekirjoittaneet aatetovereilleen, ystävilleen ja liiketuttavilleen.

Haushaa Joulua ja Onnellista Uutta Vuotta
Asiakkailleen Toivottaa
O. Lamroth Eerikink. 7, Runebergink. 37, Fredrikink. 12, Porvoonk. 14:

Hauskaa Joulua ja Onnellista Uutta Vuotta
Toivoo asiakkailleen Ymär Abdrahim Iso-Robertinkatu 28.

FANERI-VARASTO
Lönnrotinkatu 13.

Oy. L. A. Salo Ab.
E. Makasiininkatu 6.

Toivo Knuutinen
Helsinki. Annankatu 8.

J. V. WIDEMARK
KELLO- ja KULTASEPÄNLIIKE.
Arkadiankatu 10.

Vuorelan Kone- ja Korjauspaja
Sepänkatu 11.

E. Savolainen
PELTISEPÄNLIIKE.
P. Robertinkatu 2.

Hakaniemen Romuk'uppa
Sörnäisten Rantatie 2.

Metalli- ja Romukauppa
W. OLLILA.
Ruoholahdenkatu 7.

Metalli- ja Romukauppa
Unioninkatu 43.

Juho Sorjonen TAKOMO
Et. Rautatienkatu 8.

Metalli- ja Romukauppa
Helsinki, Merimiehenk. 37. P. 37 211.

Jalkinekorjaamo
Museokatu 9.

Jalkinekorjaamo POHJA
Unioninkatu 15.

Jalkinekorjaamo NORMA
Snellmaninkatu 23.

Jalkinekorjaamo
Apollokatu 3. — Vänrikki Stoolinkatu 7.

Nykyri Jalkinekorjaamo
II linja 33.

Muotiliike Mandi Svahn
Kalevankatu 3.

SUOM. SAKSALAINEN PUKIMO
Helsinki, Kaisaniemenkatu 4. Puh. 32879.

OMPELULIIKE,
Iso Robertinkatu 41, A, 4.
Hilda Kainulainen.

KANGAS- JA LYHYTTAVARALIIKE,
Porthaninkatu 7. — Puhelin 73 181.
Edullinen ostopaikka. Monipuol. varasto.

Puhelin-, Radio- ja Sähköliike
Uudenmaank. 31. Puh. 33 897, myy **eittämättä huokeimmalla** ensil. aineistoa ja koneita. Kaikenl. korjauksia! Pieniä moottoreita, tuulettajia y.m.

Oy. AKKU-RADIO Ab.
KORKEAVUORENKATU 47.

Turusen sähköliike
Albertinkatu 13.

Helsingin Sähkö-Mekaano
Eerikinkatu 3.

V. H. HEIMONEN
Huonekalukiilloitus ja maalaamo.
Lönnrotinkatu 43, A, 3.

Huonekaluliike N. NIEMI
Helsinki. Sepänkatu 3.

Verhoilijoita- & puuseppiä
Tuovinen A.
Uudenmaank. 20.

Kuvakeskus OY:n Valokuvaamo
Helsinki. Kluuvikatu 8.

Lasihiomo „Taito"
Rauhankatu 15.

LIPPUJA ja VIIREJÄ,
Lippu ja Väritaide,
Helsinki, Iso Robertinkatu 21.

Paperikauppa Strix.
Fredrikinkatu 22. Puhelin 31 709.
Kaikkea aperikauppa-alaan kuuluvia tavaroita jouluksi.

Helsingin Halkosaha
Puh. 36 470. Prima 1 m. KOIVU- ja HAVUHALKOJA pilkottuina ja pitkinä.
Huom.! Huolellinen toim.

„Lumikki"
on uuden kemiallisen pesu- ja värjäyslaitoksen nimi.
Arkadiankatu 19. Puh. 42 183.
Hyvä työ suorit. — Hinnat halvat.

SAUNA, Kristianinkatu 7.
Puh. 32 303. Vapaa punnitus. Hyvä löyly. Suositellaan.

Kahvila Arabia
Mikonkatu 15.

HARINEN, K. J.
Harjansitomo.
Päijänteentie 23.

A. KIVEN puusepänliike
Töölönkatu 2.

O.Y. ERIKOIS TURKIS- JA KANGASLIIKE
Helsinki, Fredrikinkatu 33.

Kuljetusliike Armas Borg.
Annankatu 14.

O.Y. TÖÖLÖN SÄHKÖ- JA RADIOLIIKE,
Museokatu 9. Helsinki.

U. BERGHOLMIN TUPAKKAKAUPPA
Erottaja 9. — Museokatu 7.

Panama Sikaariliike
Fredrikinkatu 20. Puhelin 31 077.

AUTOHALLI.
Museokatu 44.

Vaatturi A. LAHTI
Eerikinkatu 50, A, 1.

Hierojatar
Yrjönkatu 38, B, 30.

VAATETUSLIIKE ANTON HAVU.
Tunturikatu 12.

Matkustajakoti PÄIVÖLÄ
Bulevardi 28.

MAALAAMO
Fredrikinkatu 30.

Lähetyskirjakauppa
Annankatu 1.

Veljekset Toukola
Fredrikinkatu 20. Puhelin 36 115.
Kaikkea lihakaupan alaan kuuluvia tuotteita tuoreina päivän halvimpiin hintoihin.

A. J. Lahti
LIHAKAUPPA
Hietalahden halli 18—20. Puh. 38 230.

Leipomoliike Vilja
Tehtaankatu 16.

Leipomo S. Lahti
Kotkankatu 4. Vallilantie 21.

O. GRUBERT Liha- ja Leikkeleliike
Vironkatu 8.

Töölöön Lihakauppa
Museokatu 17. — Fredrikinkatu 81.

T:mi J. E. Elfving
Meilahti 26, C.

Frans Piekkola
Hakaniemenhalli N:t 46—50.
LIHAKAUPPA.

K. Erve Leipomo
Vaasankatu 7.

H. HONKAVAARA
Hakaniementori 4 ja Hakaniementori 2.

I. Sunströmin Verhoilu- ja Puusepänliike.
Runeberginkatu 3—5.

Huonekaluliike V. OJALA.
Siltasaarenkatu 3.

Oy. Manoli Ab. Fredikinkatu 37
I. Robertink. 13
Siltasaarenk. 11

BIO KAMERA
Hämeentie 78.

Yleinen TANSSIKURSSI
Unioninkatu 45 G.

Ruokala ja Kahvila "TARU"
Aleksis Kivenkatu 40.

Ravintolat: Meilahti
Töölönkatu 49.
Kajuutta
Eerikinkatu 25.

TUPAKKALIIKE
Virgia
Fredrikinkatu 45.

Ravintola BELLEVUE
Rahapajankatu 3.

K. HJ. SAARINEN
MAALAUSLIIKE,
Eerikinkatu 23 C.

PUUSEPÄN LIIKE
Helsinki, Hämeentie n:o 37.

Helsingin Voimistelijain Ravintola
Turuntie 5
Ravintola LOKKI
Unioninkatu 18.

Kylpylä KEKO
Punavuorenkatu 20.

AMERIKKALAINEN HATTU- JA PUKUPRÄSSÄÄMÖ
Lönnrotinkatu 16 ja Unioninkatu 45
(omist. V. HELMINEN).

RUOKALA JA KAHVILA
Hämeentie 26.

SULO LAINE
PUUSEPPÄ, RAKENNUSPUUSEPPÄ JA VERHOILIJA
Liisankatu 27.

Ruokala "Marjatta"
Vilhovuorenkatu 7—9.

Ravintola ja Kahvila
»EIRA»
Laivanvarustajankatu 5.

Ravintola "Robert"
Iso-Robertinkatu 24.

Grand Automat
Korkeavuorenkatu 45.

Ravintola Sampola
Simonkatu 4.

U BERGHOLMIN TUPAKKKAUPPA
Erottaja 9. Museokatu 7.

Naiskampaamo
Mikonkatu 3.

TAUNO PARKKINEN,
Turuntie 25.
Kello-Aitta
Helsinginkatu 20.

Fr. Adolfsson
Kaisaniemenkatu 8.

H. Kaksosen Kultasepänliike
Helsinki, Mikonkatu 8, A.

PARTURI JA NAISKAMPAAMO
Iso-Robertinkatu 3—5.
OSKAR KATAJAINEN.

Aug Sandell.
O. Sjöstrand.
Kuopio. Aleksanterink. 6.
Ahti Auo perheineen.
Kuopio. M. Canthink. 25.
V. MÄKELÄ. Kauppa-apul.
Töölönkatu 10.
ROUVA DAGMAR KALLAS ja NIILO P., SIRKKA, ORVO, VEIKKO ja KYLLIKKI KALLAS.
WEIKKO KELKKA.
LULU RAINIO.
VILJO JOUTSI.
OSSIAN BLOMBERG perheineen.
SVEN OKSANEN.
ROY STRANG, Jyväskylä.
TOIVO KAUTTO, Jyväskylä.
REINO BLO[illegible] Jyväskylä.
VEIKKO SYSMÄLÄ, Jyväskylä, Keljo.
OTTO OLLIKAINEN, Laukaa.
VEIKKO RUTANEN, Laukaa.
EINO RUTANEN, Laukaa.
HEIKKI KUPARI, Laukaa.
LYYLI ja ANTTI VARTIAINEN.
EINO HIRVONEN.
ELLEN ja VLADIMIR LINTUKIVI.
SINAIDA ja WIDOR JOHANSSON.
KUSTAA HALME.
FANNY ja EERO KAIHO.
AINO ja G. HUUSKONEN.
EFFI ja JULIUS LAINE.
IDA, EEMI ja KAARLO KATAJA.
KAI ALJOKI

SUURI JOULUALENNUSMYYNTI

MIEHILLE:

Valk. paitoja	25:— — 125:—
Värill. „	20:— — 140:—
Yöpaitoja	35:— — 85:—
Pyjamoita	65:— — 250:—
Villasukkia	6:50 — 28:—
Olkaimia	12:— — 45:—
Villakaulaliinoja	10:— — 95:—
Silkki „	10:— — 250:—
Kravatteja	6:— — 85:—
Säärystimiä	25:— — 95:—
Hansikkaita	38:— — 120:—
Sormikkaita	7:— — 55:—

Suuri valikoima trikoo-alusvaatteita 15:— — 115:—, puolivillaa alk. 30:—. Erittäin hyviä villatrikoo laatuja ja villamekko-yhdistelmiä. Hiattomia villaslipovereja 40:— — 150:—, hiallisia 55:— — 175:—, villapaitoja alk. 38:—. Valikoima värill. paitoja, hyviä laatuja, myydään polkuhintaan. Plyssi- ja huopahattuja, knalleja, talvilakkeja, hiihtopukuja y.m.

NAISILLE:

Silkkikombineseja	30:— — 160:—
Trikoo yöpaitoja	25:— — 100:—
Silkkikaulaliinoja	10:— — 175:—
Villa „	10:— — 95:—
Hansikkaita, vuorilla ..	40:— — 165:—
Villasormikkaita	7:— — 65:—
Trikoopaitoja	8:50 — 55:—
Trikoohousuja	11:— — 55:—
Villatrikoo „	40:— — 95:—

Suuri valikoima villatavaroita myydään erittäin halvalla, osa ihan polkuhintaan. Kylpy- ja aamutakkeja, pöytäliinoja, villahuiveja, hiihtopukuja, y.m.

LAPSILLE:

Villasukkia	7:— — 36:—
Villakäsineitä	7:— — 25:—
Poikain villapaitoja ...	20:— — 125:—
Poikain slipovereja ...	30:— — 55:—

Kaikenlaisia trikooalusvaatteita, talvilakkeja, hiihtolakkeja y.m.

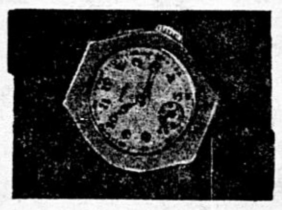
M. WALTONEN
Pääliike: I. ROBERTINK. 21.
L. Heikink. 26. Eerikink. 18. Aleksanterink. 19.

ASIANAJO-, PERIMIS- & KIRJANPITO-
vararikko-, kuolinpesä- y.m. tehtäviä huolehtii
NOPEASTI JA HUOLELLISESTI
LAKIASIAINHUOLTO
Kaivok 8 (vastap. asemaa). Puh. 34724.

Syöpäläiset hävitetään takuulla.

Hävitysainetta varastossa. **Antiikkihuonekalut,** leposohvat y.m. puhdistetaan, korjataan ja kiilloitetaan. Ammattimiehet suorittavat työn.
Yrjönkatu 29, B., puh. 22 773.

Paperikauppa Tarkk'ampujankatu 15.
Kaikkea Paperikauppa-alaan kuuluvia tavaroita.

Lahjoista sopivin on kello!

Kello taskuun, ranteeseen, autoon, halliin, ruoka- ja makuuhuoneeseen sekä keittiöön. Tarjoamme hyviä hopea-, double- ja kromikuorisia rannekelloja 250:—, 350:—, 500:—. Kulta-kuorisia 900:—, 2,000:—.

Kulta-koruja, Kihloja, Pöytähopeita;
Hopeaisia kaulakoruja ja korvarenkaita on satoja uusia kauniita malleja juhla- sekä arkikäyttöön. Samoin rannerenkaita ja rintaneuloja.

Näyttelemme auliisti.
Hintamme ovat halvat.

POHJOLAN KELLO JA KULTA OY.
Mikonkatu 3.

Apteekkarien Kivenäis-Vesitehdas Oy.
Iso Roobertinkatu 10

RADIOTUKKU Oy.
Yrjönkatu 13.

Mäntsälän Osuusmeijeri
Fredrikinkatu 18. Vironkatu 8.
Ilmarinkatu 10. Hämeentie 10.

Asko Oy.
Heikinkatu 22.

A. Niemeläinen Oy.
Bulevardi 6.

Leipomo K. F. HARTELL
Punavuorenkatu 3.

K. Savolainen Oy.
Kultaseppä
KUOPIO. Kauppakatu n:o 39, puh. 298. Suositellaan.

Desinfioimis-, Puhdistus-, Verhoilu ja Puusepänliike
Helsinki Yrjönkatu 29 B. 6.

Vanhan hyvän tavan mukaan
joulujuomaksi
olutta!

Ja tietysti juuri AaTe-olutta — tuota kaikkien oluentuntijain ihailemaa raikasta, vaahtoavaa juomaa — taikka melko lyhyessä ajassa aivan harvinaisen suosion saavuttanutta AaTe-pilsneriä. Ne pitävät ruuansulatuksenne kunnossa, vaikka nauttisitte jouluherkkuja vähän enemmältikin.

AaTe olut

Aa-Te-olutta — n.s. varasto-olutta — ja AaTe-pilsneriä pulloissa ja kolpakoissa.

Tehtaan puhelinnumerot 71 226 ja 71 283.

OY AUG. TILLANDERIN TEHTAAT AB

Myy Oy. Alkoholiliike Ab. Puh. 31789.

11:sä alueen Illanvietto
Lauanta na 23. 12. 33.
Vaihteleva ohjelma, reipasta soittoa ja *karkeloa.*
Tervetuloa sankoin joukoin!

Ostakaa joulukukkanne
Kukkakauppa Arkadiasta
Arkadiank. 6. Puh. 35 234.

Kallion Kenkä-Aitta
Annankatu 24, Porthaninkatu 10.

Kahvila Sinipyörä
Viihtyisä huoneusto. Hyvät kahvit ja leivät.
Vuorikatu n:o 20. Puh. 1026.

Lihavararasto
E. Kaukovaara
Eteläranta 20.

KULTASEPPÄ ILMARINEN
KUOPIO, Saastamoisen liiketalo,
kaikkea kulta-, hopea- ja kellosepän alan tavaroita ja korjauksia.

Ravintola ja Kahvila
SEURA
Hämeentie 32.

Jouluksi

ehditte vielä varustautua uusilla pukimilla, kankailla ja muilla vaatealan tarvikkeilla liikkeemme runsaista valikoimista. Meillä löytyy tavaraa: Miehille, Naisille, Tytöille ja Pojille.

F. Kusmin, Kangas-lyhyttavara- ja valmiiden vaatteiden kauppa.
Kauppakatu n:o 28. Puhelin 842.

Ruokala ja Kahvila
Dagmarinkatu 5.

Helsingin Halkosaha
Puh. 36 470. Prima 1 m. KOIVU- ja HAVUHALKOJA pilkottuina ja pitkinä.
Huom.! Huolellinen toim.

SAUNA Kristianinkatu 7,
Puh. 32 303. Vapaa punnitus. Hyvä löyly. Suositellaan.

Ruokala ja Kahvila
Iso Robertinkatu 16.

Lippuja ja viirejä
LIPPU JA VÄRITAIDE
Helsinki, Iso-Robertinkatu 21.

Halpamyymälä
omist. M. Kuokkanen. Annank. 22.

Ravintola Elite
Museokatu 17.

ELSA METSOLA
KANGAS- JA LYHYTTAVARALIIKE,
Fredrikinkatu 20.

PARTURI JA NAISKAMPAAMO
Mariankatu 17.
Mariankatu 14.

SEKALAISTAVARAKAUPPA
Pohj. Makasiininkatu 7.

VAATTURI
Kaarlo Ilmonen
Töölönkatu 27, A.

A. KANNISTO
LEIPOMO. Kivenhakkaajank. 1.

K. B. Blomqvist
Vuorimiehenk. 35. Puh. 35 729.
Erottajankatu 9.

Kirjapaino TAVU
Annankatu 8.

Kravattitehdas S, Penttinen
H:ki. Kaisaniemenk. 7.

„KULTAINEN KISSA"
(Chat doré)
Ravintola ja baari. - Unioninkatu 24.

Leipomo H Salin
Eerikinkatu 14.

M. TUHKASEN
PARTURI- JA KAMPAAMOLIIKETTÄ
suositellaan.
KUOPIO, Kauppakatu n:o 28.
Puhelin 1057.

KOTIMAINEN VALOSUVAIN SUURENNUSLIIKE
MATTI ROINE
Korkeavuorenkatu 25.

KELLOSEPPÄ.
Kellonkorjaukset suoritetaan nopeasti ja huolella. Kunnioittaen:
V. VIILIÄINEN KELLOSEPPÄ,
KUOPIO, Kauppakatu n:o 54.

V. Kukkosen leipurinliike
M. Canthinkatu n:o 43. Puh. 1124.

A. Hölkker
Rauhankatu 8.

E. PIRSKASEN JALKINELIIKE JA KORJAAMO
KUOPIO. Kauppakatu n:o 36.
Suositellaan.

HINTAMME TAAS HALVENTUNEET.
Kuivia hedelmiä uuttasatoa.
SUKLAA- ja NAMUSVARASTO uusiintuu kahdesti kuussa.
HYVÄÄ KAURAA suuremmissa ja pienemmissä erissä.
KUOPION TALOUSLIIKE,
Haapaniemenk 13. Puh. 459.

Ruokala ja Kahvila
Pursimiehenkatu 13.

Levyt vaihd. alk. 5:—, myyd 10:—. Unionink. 45. Hämeentie 37.

AMMATTIOSOTTEITA.

Autokorjaamoja.
Helsingin Autokorjaamo Oy., Turuntie 56, puh. 44 710, suositellaan.

Hedelmä- ja Virvoketehtaita.
Hedelmäjalostus Oy. Laivastokatu 14. Puh. 24 075.

Apteekk. Kiv. vesit. C.y. Iso Roobertinkatu 10. Puh 35 139.

Hotelleja ja Matkustajakoteja.
Asukaa halvalla keskustassa. Yksityishotelli KLUUVI, Kluuvikatu 1. Puh. 25 554. Yksit. huon. 20 mk. alk.

ARENA. Huoneita matkustaville.

Jalkinekorjaamoita.
Nykyrin Jalkinekorjaamo II linja 33.

Kahviloita ja Ruokaloita.
Kahvila Arabia, Mikonk. 15. P. 24 800.
»VIISKULMA». Puh. 30 286.
Kolmio I Roobertink 36. P. 26 689.

Kone- ja korjauspajoja.
Vuorelan Kone- ja Korjauspaja Sepänkatu 11 — Puhelin 26 684.

Maalaamoja.
A. Onnela, Töölönk. 8, puh. 21 838.
A. Jansson, Fredrikink. 55, p. 31 388.
B. Nylander. Museok 42, puh. 42 971.

Osto- ja myyntiliike:
Oy. L. A. Salo Ab. E. Makasiinink. 6. Puh. 30 188.

Parturi ja Naiskampaamoja.
Parturi ja Naiskampaamo Iso-Robertink. 3—5, Uudenmaank. 4—6 (Kauppakuja). Puh. 24 389. I luokan työ Halv. hinnat. *Oskar Katajainen.*
Parturil. Tehtaank. 12, suositellaan.
Parturiliike IV linja 7, suositellaan.
Mariank. 17, p. 37 486, suositellaan.
Parturil. Annank. 1, suositellaan.

Saunoja.
Sauna ja pesula »Sanitas» Vuorikatu 6. Puh. 32 915.
Viisikulman Kylpylä, Jääkärink. 10 (Laivurinkadun kulma). Puh 36 019.
Jäsenet: KUSTAANK. 1. SAUNA.

Valokuvaamoja.
Jukola, Kaisaniemenkatu 7. 319.

Verhoilijoita & puuseppiä.
Tuovinen A. Uudenmaank. 20, puh. 37126. S. K. J:n jäsenille halvat hinnat.

Lakiasiainneuvontaa
S. K. J. jäsenille **maksutta** joka keskiviikko k:lo 19—20, Piirihuoneust., Helsinki, E. Makasiinink. 6.

S. K. J. TYÖTOIMISTO
Helsinki, E. Makasiinink. 6. Varmimmin maanantaisin klo 18—20.
Puhelin 24 100.

Suomen Kansan Järjestö
JÄRJESTÖNTOIMISTO ja KANSLIA
Helsinki, Etelämakasiinink. 6.

Puhelimet:

Järjestön johtaja Toimiston päällikkö Järjestönrahastaja	24 100
Lehtijaosto:	
„ kassa „ ilmoitukset „ tilaukset	34 793
toimitus	21 456
Arpajaistoimisto	33 156
Työtoimisto	24 100

HELSINGIN PIIRITOIMISTO,
E. Makasiininkatu 6, puh. 24 100.

Uudenmaan Piirikanslia
E. Makasiinink. 6, puh. 24 100.
Turun aluekanslia
Turku. Humalistonk. 11, puh. 3368.
Mäntsälän alue
Mäntsälä. Vuori.
Länsi-Uudenmaan alue
Karjaa, puh. 141.
Kuopion aluekanslia
Kuopio, Puijonk 15.
Vaasan I aluekanslia
Korsholma, opett. Kull.
Vaasan 2 aluekanslia
Vaasa, Vaasanpuistikko, Kerman
Viipurin aluekanslia
Viipuri, Karjaportink. 14, Saarinen.
Jyväskylän alue
Jyväskylä. Emaus, puh. 231.

Herää 卐 Suomi
Suomen Kansan Järjestön pää-äänenkannattaja.
Helsinki. E. Makasiinink. 6.
Toimituksen ja konttorin puh. 34 793.

Tilaushinnat:

1/1 v.	35:—
1/2 v.	20:—
1/4 v.	15:—
1 kk.	6:—
Irtonumeron hinta	1:—

Ilmoitushinnat:
Palstamm. tekstin jälkeen 1:—, tekstissä 1:20. määrätyllä paikalla 10 % koroitus.
Lehti ilmestyy joka torstai.

Helsinki 1933.
Suomal. Kirj. Seuran Kirjapainon Oy.